

JUST4KIDS
HIGH SCHOOL
cu nivel preșcolar, primar, gimnazial și liceal

ABC-ul JUST4KIDS

Revista cadrelor didactice

ISSN 2668-0459
ISSN-L 2668-0459

ÎNVĂȚĂMÎNT PREȘCOLAR

Jocurile în aer liber pentru preșcolari: beneficii și idei creative

prof. înv. Preșcolar Magdan Ana Maria

Jocurile în aer liber sunt esențiale pentru dezvoltarea fizică și mentală a preșcolarilor. Aceste activități nu doar că ajută copiii să își consume energia, dar și contribuie semnificativ la dezvoltarea abilităților motorii, sociale și cognitive. În plus, expunerea la natură și aer curat are un impact pozitiv asupra stării de bine și a sănătății copilului.

Beneficiile jocurilor în aer liber

Dezvoltarea abilităților motorii: Activitățile fizice, precum alergatul, săritul sau escaladarea, contribuie la dezvoltarea coordonării și echilibrului. Aceste abilități sunt esențiale pentru dezvoltarea fizică a copilului.

Stimularea imaginației: Copiii care se joacă în aer liber sunt adesea inspirați să creeze lumi imaginare, să inventeze jocuri și să își folosească creativitatea. Jocurile de rol, de exemplu, sunt mult mai fascinante atunci când sunt desfășurate în spații naturale.

Îmbunătățirea sănătății mentale și fizice: Mișcarea în aer liber ajută la reducerea stresului și anxietății, îmbunătățind starea generală de bine a copilului. De asemenea, activitățile fizice regulate contribuie la menținerea unui corp sănătos.

Dezvoltarea abilităților sociale: Jocurile în aer liber îi încurajează pe copii să interacționeze cu ceilalți, să învețe să colaboreze, să împartă și să rezolve conflictele într-un mod pașnic.

Idei de jocuri în aer liber pentru preșcolari

Cursa cu obstacole: Creează un traseu cu obstacole folosind obiecte simple (conuri, frânghii, scaune). Copiii pot să sară peste obstacole, să se târască sub ele și să alerge rapid pentru a ajunge la linia de sosire.

Împingerea mingii: Încurajează copiii să își folosească picioarele pentru a împinge o minge mare până la o țintă specifică. Acesta este un joc excelent pentru dezvoltarea abilităților motorii și a coordonării.

Vânătoare de comori: Ascunde obiecte colorate sau jucării în curte sau în parc și provoacă-i pe copii să le găsească. Această activitate dezvoltă atenția la detalii și abilitățile de rezolvare a problemelor.

Jocul „spionul”: Un copil joacă rolul „spionului” și descrie un obiect din jur (de exemplu, „Este mare și verde”). Ceilalți copii trebuie să ghicească despre ce obiect este vorba. Acest joc stimulează abilitățile de observație și comunicare.

Alergatul în cerc: Copiii pot să alerge într-un cerc mare, dar când spui „stop”, ei trebuie să înghețe într-o poziție specifică (de exemplu, „stai ca o statuie”). Acest joc ajută la dezvoltarea atenției și a disciplinei motorii.

Salturi pe pietre: Dacă ai acces la o zonă cu pietre sau blocuri mari, poți crea un traseu pe care copiii să sară. Acesta este un joc ideal pentru îmbunătățirea echilibrului și a coordonării.

Sfaturi pentru siguranța copiilor în aer liber

- ❖ Asigură-te că locul de joacă este sigur și fără pericole (găuri, obiecte ascuțite, suprafețe alunecoase).
- ❖ Încurajează copiii să poarte încălțăminte adecvată pentru activitățile în aer liber.
- ❖ Supervizează jocurile, pentru a preveni accidentele și pentru a asigura un mediu sigur.
- ❖ Asigură-te că copiii sunt hidratați și protejați de soare, folosind pălării și cremă de protecție solară.

Concluzie

Jocurile în aer liber sunt esențiale pentru dezvoltarea preșcolărilor, iar activitățile fizice în natură nu doar că îmbunătățesc sănătatea acestora, dar le stimulează și imaginația, creativitatea și abilitățile sociale. Prin urmare, este important să încurajăm copiii să petreacă timp afară și să se bucure de toate beneficiile pe care jocurile în aer liber le aduc. Jocurile în aer liber sunt esențiale pentru dezvoltarea preșcolărilor, având multiple beneficii fizice, emoționale și sociale.

Armonia în familie, între gradiniță și serviciu

prof. înv. preșcolar Aida Sakada

Când timpul este petrecut în interior mai mult decât afară, iar vacanțele ne țin legați de familie, poate fi, de asemenea, o perioadă de stres inevitabil din cauza noilor programe de toamnă și a cerințelor școlii și a muncii.

Am câteva sfaturi care pot ajuta la încurajarea armoniei familiei în fața evenimentelor vieții.

- Vorbiți cu amabilitate unul altuia. Acest lucru sună atât de simplu, dar de multe ori când suntem stresați sau doar ocupați, putem deseori să facem remarci sau să folosim un ton care evocă iritabilitate la alții. Dacă se întâmplă să utilizați un ton sau un limbaj neintenționat care sună dureros, scuzați-vă.
Spune-i celuilalt că tonul sau limbajul nu a fost intenționat să fie dur și că îți ceri scuze.
- Spune fiecărui membru al familiei tale să știe ce prețuiești în el. Nu lua de la sine contribuțiile familiei tale. Dacă sunt amabili, generoși, dăruitori, de ajutor sau de sprijin, anunțați-i.
- Prețuiește unicitatea fiecărui membru al familiei tale. Ce caracteristici au membrii familiei tale pe care le consideri interesante, unice sau chiar minunate? Sărbătorește pozitivul despre cei pe care îi iubești.
- În atât de mult din viața noastră suntem evaluați sau suntem în competiție cu alții (și chiar și cu noi înșine uneori). Fă-ți timp pentru a petrece doar timp făcând activități necompetitive, cum ar fi mersul pe jos, vizionarea de filme și jocuri care implică șansa sau în care înveți ceva unul despre celălalt fără a face ca câștigul să fie cel mai important lucru Sincer, putem face orice competitiv, efortul este să îl facem necompetitiv! Uneori, împărțirea unei familii în echipe poate face să fie mai distractiv și să ne concentreze pe câștig.
-

- Găsiți un moment de liniște zilnic. Sunt doar 10 minute de timp pentru a te gândi, a te relaxa, a bea o ceașcă de ceai/cafă și a fi nemișcat. Aceasta este ora deconectată, neelectronică. Încurajați-vă copiii să găsească timp de liniște sau timp nemișcat. Ar putea petrece timp în camera lor, întinzându-se pe patul lor, ghemuindu-se cu tine, plimbându-se afară, creând un meșteșug, scriind, desenând sau chiar uitându-se pe fereastră. Doar 10 minute pentru a aduce mintea înapoi la liniște.

Petrece timp în natură. Atât de des suntem prinși în lumile noastre de muncă, sport și școală, uităm de forța frumoasă a naturii și de toate momentele de liniște pe care le oferă pentru a elibera stresul. Știința ne-a arătat că petrecutul timpului în natură îmbunătățește perspectiva. Și să mă gândesc, este chiar în fața ușii noastre.

Gândește pozitiv și caută pozitivul în ceilalți. Acest lucru este greu, dar fiecare moment are o cătușă de argint. Majoritatea iritațiilor noastre sunt mici și lipsite de importanță. Dacă poți găsi în inima ta să ierți și să mergi mai departe cu orice rană pe care ai experimentat-o, îți va ușura sarcina. Uneori, spațiul nostru interior este ocupat complet de sentimente și gânduri negative care chiar ajung să ne rănească. Majoritatea oamenilor nu intenționează să fie răniți, fac greșeli, așa cum facem cu toții. Găsește frumusețea în alții și ei o vor găsi în tine.

În concluzie, armonia în familie este rezultatul echilibrului dintre timpul petrecut la serviciu, grădiniță și acasă. Comunicarea deschisă, organizarea eficientă și momentele de calitate în familie contribuie la un mediu cald și echilibrat pentru copii. Atunci când părinții și educatoarele colaborează, copiii se simt în siguranță, învățând prin iubire și stabilitate. Prin găsirea unui ritm potrivit pentru toți membrii familiei, reușim să transformăm fiecare zi într-o experiență plină de armonie și bucurie.

Reguli de bază ale conviețuirii armonioase pentru copii

prof. înv. preșcolar Mădălina Floroiu

Conviețuirea armonioasă acasă și în alte medii este esențială pentru dezvoltarea cuprinzătoare a copiilor. Învățarea regulilor de bază de conviețuire de la o vârstă fragedă îi ajută să respecte, să colaboreze și să empatizeze cu ceilalți. Există câteva reguli esențiale de conviețuire pentru copii pe care le puteți insufla copiilor dumneavoastră pentru a promova un mediu de respect și cooperare. Aceste reguli nu le vor fi benefice doar acasă, ci și la școală și în orice grup social.

Care sunt aceste regulile de conviețuire pentru copii?

Regulile de conviețuire pentru copii sunt un set de principii menite să promoveze un mediu de respect, cooperare și armonie atât acasă, cât și în alte medii sociale. Aceste reguli sunt fundamentale pentru a asigura interacțiunea pașnică și ordonată între oameni, permițând tuturor să trăiască într-un climat de respect reciproc și toleranță.

Salutarea la sosire, luarea la revedere la plecare, mulțumirea sau cererea de iertare sunt exemple de reguli simple de curtoazie pe care copiii le pot dobândi de la o vârstă fragedă. Aceste acțiuni, deși simple, au un impact semnificativ asupra dezvoltării emoționale și sociale a copiilor. Învățând să salute, copiii recunosc și prețuiesc prezența celorlalți. Când își iau rămas bun, ei arată grijuliu și închidere în interacțiunile lor. A mulțumi și a cere iertare sunt acte de recunoștință și, respectiv, de recunoaștere a greșelilor, care favorizează empatia și umilința.

Insuflarea acestor norme încă din copilărie nu numai că îi ajută pe copii să se comporte adecvat în diverse situații, dar contribuie și la creșterea lor într-un mediu constructiv. Într-un mediu în care regulile de conviețuire sunt practicate și valorizate, copiii se simt în siguranță și respectați, ceea ce este esențial pentru bunăstarea lor emoțională și psihologică.

În plus, aceste standarde îi învață pe copii să fie conștienți de drepturile și sentimentele celorlalți, promovând ideea că toată lumea merită să fie tratată cu respect și demnitate. Acest lucru este deosebit de important într-o lume din ce în ce mai diversă și multiculturală, în care capacitatea de a trăi armonios cu oameni din medii și perspective diferite este o abilitate valoroasă.

Implementarea regulilor de conviețuire acasă îi ajută și pe copii să înțeleagă importanța regulilor și structurilor în societate. Ei învață că regulile nu sunt doar restricții, ci instrumente pentru a facilita conviețuirea și cooperarea sănătoasă. Această învățare se traduce printr-o mai bună adaptare și comportament la școală, în activitățile extrașcolare și în comunitate în general.

Acestea sunt câteva dintre regulile de conviețuire la domiciliu. Va trebui să le adaptezi nevoilor familiei tale, precum și vârstei copiilor tăi. Amintiți-vă, sunt pentru copii, dar și pentru părinți!

1. Fii amabil - creați obiceiul de a-i saluta pe ceilalți când ajung sau pleacă de acasă. Bună dimineața și noaptea bună fac și ele parte din acest proces de a fi amabil în familie. De asemenea, ar trebui să ceri permisiunea înainte de a lua lucrurile altora și să vorbești și să ceri lucruri politicos.

2. Exersează empatia - este foarte important ca înainte de a spune ceva cuiva, să ne punem pe primul loc în pielea lui. Nu ar trebui să facem niciodată altora ceea ce nu ne-am dori să ne facă nouă. Empatia este esențială în comunicarea eficientă și respectuoasă.

3. Colaborați și cooperați - de la o vârstă foarte fragedă, copiii pot învăța să fie responsabili cu lucrurile lor și să aibă sarcini în funcție de vârsta lor. Așezarea mesei, a face patul, a pune hainele deoparte... sunt obiceiuri importante de cooperare care încurajează responsabilitatea și colaborarea acasă.

4. Fii respectuos - este important să respectați spațiul celorlalți, să nu faceți zgomot când cineva doarme, să nu murdăriți masa și să o lăsați curată după utilizare. Respectarea celorlalți este esențială pentru o conviețuire armonioasă.

5. Fii generos - în același mod în care copilul și-ar dori ca frații săi să-și lase lucrurile, jucăriile etc, copilul își poate împărtăși lucrurile cu ei. Și cu părinții. Generozitatea încurajează altruismul și empatia.

6. Fii atent - a ști să ascuți este o regulă de comunicare foarte importantă pentru copii. Când ascuți, înveți mult mai multe decât atunci când vorbești. Încurajarea ascultării active îi va ajuta pe copii să dezvolte abilități sociale și emoționale.

7. Joaca împreună - jocul nu numai că îi aduce pe copii mai aproape de prieteni, ci și de frații și părinții lor. Jocul împreună ar trebui să fie o regulă în familie. Jocul încurajează creativitatea, cooperarea și întărește legăturile de familie.

8. Respectați opiniile și diferențele - este crucial să-i înveți pe copii să respecte opiniile și diferențele celorlalți, chiar dacă aceștia nu sunt de acord. Acest lucru favorizează un mediu de toleranță și respect și îi ajută să înțeleagă că fiecare persoană este unică.

9. Fii responsabil - de la o vârstă fragedă, copiii trebuie să învețe importanța de a fi responsabili cu acțiunile și deciziile lor. Aceasta include îndeplinirea sarcinilor atribuite, îngrijirea bunurilor tale și înțelegerea consecințelor acțiunilor tale.

10. Arată-ți recunoștință - învățați copiii să fie recunoscători pentru lucrurile mici și mari din viață este esențială. Mulțumirea nu este doar un semn de bune maniere, ci încurajează și o atitudine pozitivă și apreciativă față de viață.

O bună conviețuire se bazează pe învățarea copiilor să respecte drepturile celorlalți și să accepte că există obligații de îndeplinit. Fără aceste reguli, fiecare ar face ce crede de cuviință, ceea ce ar duce la o lipsă de armonie și respect pentru ceilalți.

Regulile de conviețuire permit membrilor unui grup, fie că sunt copii dintr-o clasă, prieteni în parc sau frați de acasă, să interacționeze și să se comporte ordonat, tolerant și respectuos.

Jocurile de creație – instrumente de dezvoltare a limbajului

prof. înv. preșcolar Andreea Apostol

Creativitatea este importantă în dezvoltarea preșcolărilor, influențând puternic modul în care aceștia percep lumea, își dezvoltă personalitatea și mecanisme de interacțiune cu ceilalți. Prin joc, copiii își exersează abilitățile cognitive și emoționale, își extind orizonturile imaginative, construind scenarii originale și descoperă metode noi de exprimare.

În cadrul activităților de educare a limbajului, jocurile de creație sunt un instrument valoros pentru dezvoltarea gândirii flexibile, a vocabularului și a capacității de structurare a ideilor. În cadrul acestui articol, voi explora o metodă inovatoare – modernă, ce stimulează creativitatea preșcolărilor și care transformă învățarea într-o experiență interactivă.

Metoda “ Cufărul fermecat “ – joc de creație pentru dezvoltarea limbajului și imaginației

Una dintre cele mai eficiente metode de stimulare a creativității în rândul preșcolărilor este jocul de creație „Cufărul Fermecat”. Acest joc transformă fiecare copil într-un mic inventator de povești, încurajându-l să creeze și să exprime idei originale, să își dezvolte gândirea divergentă și să exploreze noi posibilități de comunicare.

Cum se desfășoară jocul „Cufărul Fermecat”

1. Materiale necesare:

- Un cufăr sau o cutie decorată, plină cu obiecte variate (jucării mici, figurine, materiale textile, obiecte neobișnuite, cartonașe cu imagini).
- Un panou sau coli de hârtie pentru a ilustra ideile copiilor.

2. Etapele jocului:

a) Descoperirea elementelor-surpriză

Copiii sunt invitați să deschidă cufărul și să extragă, pe rând, câte un obiect sau o imagine.

- Fiecare obiect devine punctul de plecare pentru o idee creativă – un personaj, o situație, un loc imaginar.

b) Crearea unei povești colective

- Fiecare copil trebuie să găsească o utilizare neobișnuită sau o semnificație specială pentru obiectul extras.
- Educatorul îi ghidează să construiască idei originale: Ce este acest obiect? La ce ar putea fi folosit într-o lume fantastică? Ce aventuri ascunde?
- Pe măsură ce copiii își exprimă ideile, educatorul notează sau ilustrează pe tablă cele mai creative sugestii.

c) Construcția unui final surprinzător

- După ce fiecare copil a contribuit cu un element, întreaga grupă colaborează pentru a da un final inedit poveștii create.
- Se pot introduce variante alternative de final, stimulând astfel gândirea critică și capacitatea de luare a deciziilor.

d) Ilustrarea și dramatizarea ideilor

- Copiii pot desena scene din poveste sau pot folosi obiecte din cufăr pentru a realiza o mică scenetă.
- Se pot introduce elemente de improvizație, unde fiecare copil joacă rolul unui personaj creat de grup.

Beneficiile jocului „Cufărul Fermecat” pentru dezvoltarea creativității preșcolarilor :

- dezvoltă gândirea creativă și flexibilă (copiii învață să asocieze idei neobișnuite, să vadă obiectele din perspective diferite și să creeze scenarii originale)
- îmbogățește vocabularul și expresivitatea (prin descrierea obiectelor și inventarea unor noi utilizări pentru ele, copiii exersează utilizarea limbajului într-un mod spontan și complex)
- îmbunătățește structura narativă (jocul îi ajută pe copii să înțeleagă structura unei povești și să creeze o succesiune logică de evenimente)

- stimulează încrederea în sine (copiii devin mai încrezători în ideile lor și în modul în care le exprimă în fața grupului)
- încurajează colaborarea și socializarea (activitatea este realizată în echipă, astfel încât fiecare copil contribuie la construcția poveștii, dezvoltându-și abilitățile de comunicare și cooperare) .

În concluzie, creativitatea preșcolariilor poate fi cultivată și îmbogățită prin metode interactive, iar jocurile de creație reprezintă o modalitate ideală de a îmbina învățarea cu plăcerea explorării. „Cufărul Fermecat” este doar un exemplu de joc care transformă procesul educativ într-o aventură plină de descoperiri, ajutând copiii să-și dezvolte limbajul, imaginația și capacitatea de a exprima idei originale. Prin integrarea unor astfel de activități în educația timpurie, le oferim copiilor nu doar cunoștințe, ci și instrumente esențiale pentru a deveni **gânditori creativi și comunicatori încrezători.**

Copilul meu crește frumos și sănătos

prof. învă. preșcolar Oana Manolache

Fiecare părinte își dorește ca micuțul său să crească armonios, să fie sănătos, fericit și pregătit pentru provocările vieții. Dezvoltarea copilului nu depinde doar de alimentație sau îngrijire fizică, ci și de afecțiunea, educația și sprijinul emoțional pe care îl primește.

Potrivit lui Piaget (1952), dezvoltarea cognitivă a copilului se desfășoară în etape clare, fiecare având caracteristici specifice ce necesită stimulare adecvată. Astfel, jocul nu este doar o formă de distracție, ci o modalitate esențială de învățare. De asemenea, conform teoriei atașamentului a lui Bowlby (1969), relația strânsă dintre copil și părinte influențează dezvoltarea emoțională și socială pe termen lung.

Un alt aspect important este alimentația sănătoasă. Organizația Mondială a Sănătății (OMS) recomandă o dietă echilibrată, bogată în fructe, legume și proteine de calitate, evitând alimentele ultraprocesate. Nutriția corespunzătoare nu doar că sprijină creșterea fizică, ci și dezvoltarea cognitivă și imunitatea copilului (World Health Organization, 2021).

Activitatea fizică este, de asemenea, esențială pentru o copilărie sănătoasă. Studiile arată că mișcarea regulată îmbunătățește funcțiile cognitive și emoționale ale copiilor, prevenind problemele de sănătate pe termen lung (Janssen & LeBlanc, 2010). Chiar și o simplă plimbare în aer liber sau joaca în parc contribuie semnificativ la bunăstarea fizică și psihică a celor mici.

Pe lângă toate aceste aspecte, crearea unui mediu emoțional sigur și armonios este fundamentală. Copiii învață prin modelare, așadar un climat familial bazat pe iubire, respect și înțelegere le oferă încredere în sine și stabilitate emoțională.

Așadar, pentru ca un copil să crească frumos și sănătos, este esențială o combinație de alimentație adecvată, mișcare, sprijin emoțional și educație timpurie corespunzătoare. Investind timp și grijă în primii ani de viață ai copilului, punem bazele unui adult echilibrat și fericit.

Bibliografie

Bowlby, J. (1969). Attachment and loss: Vol. 1. Attachment. New York: Basic Books.

Janssen, I., & LeBlanc, A. G. (2010). Systematic review of the health benefits of physical activity and fitness in school-aged children and youth. *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 7(1), 40.

Piaget, J. (1952). The origins of intelligence in children. New York: Norton.

World Health Organization. (2021). Healthy diet. Retrieved from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/healthy-diet>

Bucuria jocului cu zăpada: beneficii pentru micuții de grădiniță

prof. înv. preșcolar Denisa Caval

Iarna aduce o mulțime de momente de distracție pentru copii, iar jocul cu zăpada este unul dintre cele mai îndrăgite. Pentru copiii de grădiniță, joaca în zăpadă nu este doar o activitate plăcută, ci și un mod excelent de a se dezvolta fizic, emoțional și social. Prin simpla joacă în aer liber, copiii învață lucruri noi despre lumea înconjurătoare și își formează abilități importante pentru creșterea lor.

Ce activități pot face copiii cu zăpada?

Atunci când vine zăpada, copiii se bucură de activități variate: fac îngeri în zăpadă, construiesc omuleți de zăpadă, se dau cu sania sau se joacă la „lupte” cu bulgări de zăpadă. Aceste jocuri sunt nu doar foarte distractive, dar implică și multă mișcare, iar mișcarea este esențială pentru sănătatea copiilor mici. De asemenea, activitățile în aer liber ajută copiii să se conecteze cu natura și să aprecieze frumusețea iernii.

Beneficiile fizice ale jocului cu zăpada

Pentru copiii de grădiniță, jocul cu zăpada este o modalitate excelentă de a-și dezvolta abilități fizice importante. Prin joaca în zăpadă, copiii își întăresc musculatura și își îmbunătățesc coordonarea și echilibrul. De exemplu, când se dau cu sania sau când fac îngeri în zăpadă, aceștia își exersează mișcările corpului, iar acest lucru le îmbunătățește abilitățile motorii. Totodată, jocul în aer liber le permite să respire aer curat, ceea ce este benefic pentru sănătatea lor generală.

Beneficiile emoționale și sociale ale jocului cu zăpada

Jocul în zăpadă nu este doar un moment de distracție fizică, ci și un mod minunat de a ajuta copiii să își exprime emoțiile și să învețe cum să interacționeze cu ceilalți. Atunci când copiii de grădiniță se joacă împreună, învață să coopereze, să împartă jucării și să își exprime bucuria în moduri creative. De exemplu, atunci când construiesc un om de zăpadă împreună, aceștia învață să colaboreze și să comunice eficient. În plus, joaca în zăpadă ajută copiii să se simtă fericiți și să-și exprime bucuria într-un mod sănătos, fiind o sursă importantă de relaxare și fericire.

Învățătura despre natură

Jocul cu zăpada îi ajută pe copii să învețe mai multe despre natura înconjurătoare. Prin joacă, copiii pot învăța despre schimbările sezoniere, despre cum se formează zăpada și despre animalele care trăiesc în sezonul rece. Acest tip de experiență practică îi ajută să aprecieze mediul în care trăiesc și să înțeleagă mai bine fenomenele naturale.

CONCLUZIE

Jocul cu zăpada este o activitate esențială pentru copiii de grădiniță, care nu doar că le aduce distracție, dar și beneficii importante pentru dezvoltarea lor fizică, emoțională și socială. Prin joaca în aer liber, copiii învață să coopereze, să își dezvolte abilități motorii și să aprecieze frumusețea naturii. De aceea, este foarte important ca, în perioada iernii, copiii să fie încurajați să se joace în zăpadă, să se bucur

Importanța salutului de dimineață

prof. înv. preșcolar Ana-Maria Gârbea

Salutul de dimineață la grădiniță este un obicei important, care ajută copiii să înceapă ziua într-o atmosferă pozitivă și plăcută. Acest moment simplu, dar semnificativ, poate influența întreaga zi a copilului, atât pe plan emoțional, cât și pe plan social. Salutul nu este doar un gest de politețe, ci și un instrument educativ care contribuie la dezvoltarea copiilor.

Cum ajută salutul de dimineață copiii?

Începutul unei zile bune: Salutul de dimineață este primul pas într-o zi plină de activități. Atunci când copiii sunt întâmpinați cu un „Bună dimineața!” călduros, ei se simt bineveniți și în siguranță. Acesta este un moment în care se stabilește un ton pozitiv pentru întreaga zi. Un salut prietenos îi ajută pe copii să se simtă mai relaxați și pregătiți pentru activitățile educative.

Dezvoltarea abilităților sociale: Prin salutul de dimineață, copiii învață importanța respectului și a interacțiunii sociale. Acesta este un prim pas în procesul de socializare, deoarece copiii încep să înțeleagă că trebuie să fie amabili și prietenoși unii cu ceilalți. Salutul îi ajută să formeze legături cu colegii și educatoarele, învățând astfel cum să interacționeze într-un mod respectuos.

Crearea unui mediu prietenos și cald: Salutul de dimineață contribuie la crearea unei atmosfere plăcute în grupul de copii. Acesta poate ajuta la diminuarea temerilor sau anxietății pe care copiii le pot avea când vin la grădiniță. Un „Bună dimineața!” spus cu un zâmbet poate face diferența între o zi frumoasă și o zi mai dificilă, deoarece le transmite copiilor că sunt bineveniți și îngrijiți.

Învățarea unui comportament educativ: Salutul de dimineață este o activitate educativă prin excelență. Copiii învață prin imitație, iar educatoarele joacă un rol important în a le arăta copiilor cum să salute. De asemenea, este o oportunitate pentru a învăța despre importanța bunelor maniere și a respectului față de ceilalți, formându-le astfel caracterul încă de la o vârstă fragedă.

De ce este important să salutăm copiii la grădiniță?

Salutul de dimineață este o modalitate prin care educatoarele arată că sunt preocupate de binele copiilor. Un salut sincer poate face copiii să se simtă în siguranță și iubiți, iar acest sentiment de apartenență este esențial pentru dezvoltarea lor emoțională. De asemenea, salutul este un gest simplu, dar care ajută la construirea unei relații de încredere între copii și educatori, iar acest lucru este esențial în procesul de învățare și dezvoltare.

În plus, salutul de dimineață reprezintă un moment de legătură emoțională între copii și părinți. Când părintele sau educatorul îi salută pe copii, acest gest le transmite copiilor că sunt important pentru cei din jur, ceea ce contribuie la creșterea stimei de sine și a încrederii în propria persoană.

În concluzie, salutul de dimineață la grădiniță are o importanță deosebită pentru copiii mici, contribuind la formarea unui început pozitiv al zilei. Acest gest simplu ajută copiii să se simtă confortabil, în siguranță și respectați, iar învățarea salutului este un pas esențial în dezvoltarea lor socială și emoțională. Salutul de dimineață nu este doar o formalitate, ci o modalitate prin care copiii învață să fie amabili și respectuoși unii cu alții, contribuind la crearea unui mediu educativ armonios și sănătos.

Importanța activităților artistico-plastice la preșcolari

prof. înv. preșcolar Andreea Dobrescu

Activitățile artistico-plastice joacă un rol esențial în dezvoltarea armonioasă a copiilor preșcolari. Aceste activități stimulează creativitatea, motricitatea fină, capacitatea de exprimare emoțională și gândirea critică. Prin desen, pictură, modelaj sau colaj, copiii au posibilitatea de a-și explora imaginația și de a-și exprima ideile într-un mod liber și personal.

Unul dintre cele mai mari beneficii ale activităților artistico-plastice este dezvoltarea motricității fine. Folosirea creioanelor colorate, a pensulelor sau a foarfecelor contribuie la dezvoltarea coordonării mână-ochi, abilități esențiale pentru scris și pentru activitățile cotidiene. De asemenea, astfel de activități ajută la dezvoltarea preciziei și a controlului mișcărilor, ceea ce le va fi de mare folos copiilor în anii de școală.

Din punct de vedere emoțional, activitățile artistice le oferă copiilor un mijloc de exprimare a trăirilor și emoțiilor. Prin culoare, formă și compoziție, cei mici pot comunica sentimente pe care uneori nu le pot exprima în cuvinte. Aceasta contribuie la dezvoltarea inteligenței emoționale, ajutându-i să înțeleagă și să gestioneze mai bine emoțiile proprii, dar și pe cele ale celor din jur.

De asemenea, activitățile artistico-plastice sprijină dezvoltarea cognitivă. Crearea unei lucrări presupune luarea unor decizii referitoare la culori, forme și materiale, stimulând astfel gândirea critică și capacitatea de rezolvare a problemelor. De exemplu, atunci când un copil realizează un colaj, el trebuie să decidă asupra organizării elementelor și combinării culorilor, ceea ce încurajează planificarea și creativitatea.

Un alt aspect important este contribuția acestor activități la dezvoltarea socializării și a colaborării. Atunci când copiii lucrează împreună la un proiect artistic, ei învață să împărtășească materiale, să respecte opiniile colegilor și să colaboreze pentru un scop comun. Aceste interacțiuni contribuie la dezvoltarea abilităților sociale esențiale pentru viitor.

Nu în ultimul rând, implicarea în activități artistico-plastice sporește stima de sine a copiilor. Finalizarea unei lucrări artistice încurajează sentimentul de realizare și încrederea în propriile capacități. Atunci când munca lor este apreciată de adulți sau de colegi, copiii se simt valorizați și motivați să continue să experimenteze și să creeze.

În concluzie, activitățile artistico-plastice joacă un rol fundamental în dezvoltarea preșcolarilor. Ele contribuie la dezvoltarea motricității, la exprimarea emoțiilor, la dezvoltarea cognitivă și la stimularea interacțiunii sociale. Prin promovarea acestor activități în grădinițe și acasă, adulții pot sprijini creșterea și evoluția armonioasă a celor mici, oferindu-le un mediu propice pentru a-și dezvolta creativitatea și abilitățile necesare pentru viitor.

Evoluția copilului în etapa preșcolară

prof. Mădălina Drugă

Perioada preșcolară reprezintă una dintre cele mai importante etape ale dezvoltării copilului, caracterizată printr-o receptivitate și mobilitate mentală deosebită, fiind marcată de progrese considerabile pe toate planurile. În acest interval, copilul își formează principalele comportamente adaptative, își dezvoltă structurile intelectuale și creative esențiale, inclusiv sociabilitatea, trăsăturile fundamentale ale comportamentului și reacțiile afectiv-voliționale. Contactul său cu mediul social și cultural se extinde, permițându-i să asimileze modele de viață care îi facilitează integrarea în societate. Această etapă este împărțită în trei subperioade:

Subperioada preșcolară timpurie (3-4 ani) este caracterizată printr-o creștere a curiozității și a dorinței de explorare a mediului înconjurător. Copilul trece treptat de la simpla manipulare a obiectelor la integrarea lor în activități mai complexe, în care acestea capătă semnificații simbolice. Se observă o dezvoltare a imaginației și a capacității de fabulație. Un moment semnificativ îl reprezintă începutul integrării în grădiniță, proces care poate fi dificil din cauza atașamentului puternic față de familie și a dificultății de adaptare la un mediu nou. La această vârstă, copilul manifestă instabilitate emoțională, reacționând intens la evenimentele care îl impresionează. În jurul vârstei de patru ani, începe să devină mai conștient de semnificația evenimentelor din jurul său și să își adapteze comportamentul la regulile impuse atât în familie, cât și în grădiniță.

Subperioada preșcolară mijlocie (4-5 ani) este considerată de specialiști o etapă deosebit de sensibilă, întrucât copilul este foarte receptiv la influențele externe, iar trăsăturile sale de personalitate încep să se contureze mai clar. Se observă progrese semnificative atât în dezvoltarea motorie, cât și în plan cognitiv și social. Mișcările devin mai precise, iar copilul dobândește o mai bună coordonare. Crește conștiința de sine, ceea ce se reflectă printr-o tendință mai accentuată spre opoziție și dorința de a atrage atenția celor din jur. În această etapă, copilul începe să asimileze și să respecte regulile de conviețuire, atât în familie, cât și în colectivitate.

De asemenea, își dezvoltă gândirea logică și manifestă o curiozitate intensă față de fenomenele din jur, punând numeroase întrebări și căutând explicații pentru ceea ce observă. Jocul devine un mijloc de a reproduce experiențele trăite și modelele de comportament pe care le observă în mediul său. Tot acum, copilul devine capabil să analizeze comportamentele celor din jur și să le judece într-un mod mai nuanțat.

Subperioada preșcolară mare (5-6/7 ani) este marcată de o adaptabilitate sporită și o înțelegere mai bună a relațiilor cauzale dintre evenimente. Deși pot apărea momente de opoziție față de adulți, acestea sunt urmate de dorința clară de reconciliere. Copilul începe să își adapteze comportamentul în funcție de persoanele din jur, manifestând o atitudine diferită în familie comparativ cu cea din grădiniță. Pot apărea discrepanțe între cele două medii, unii copii fiind mai cooperanți și relaxați la grădiniță, dar mai răsfățați și capricioși acasă, sau invers.

În această etapă, copilul devine mai atent la regulile sociale, începe să imite în mod discret comportamentele adulților și participă activ la activități care îl interesează. Capacitatea sa de învățare este considerabil îmbunătățită, fiind însoțită de un interes crescut pentru cunoaștere și simbolizare, ceea ce contribuie la dezvoltarea unui mod de gândire mai complex.

Pe parcursul acestor ani, copilul își construiește bazele personalității, își dezvoltă capacitatea de a interacționa cu ceilalți și își conturează primele modele de comportament adaptativ. Fiecare subperioadă contribuie în mod esențial la această dezvoltare, de la explorarea mediului și acumularea primelor reguli sociale, până la formarea unei gândiri mai structurate și a unei independențe crescute. Înțelegerea specificului fiecărei etape este esențială pentru a sprijini copilul în procesul său de creștere, oferindu-i un mediu armonios, stimulat și adaptat nevoilor sale.

Rolul rutinelor în activitățile zilnice din grădiniță

prof. înv.primar Corina Hagiu

Rutinele sunt acele activități care se desfășoară zilnic în grădinița de copii, derulându-se după aproximativ același tipar și se regăsesc în diferite momente ale zilei, în funcție de tipul de program al grădiniței. În acest tip de activitate sunt vizate sosirea copilului la grădiniță, micul-dejun, întâlnirea de dimineață, înviorarea de dimineață, momentul poveștii, masa de prânz, igiena individuală, activitățile de relaxare și de odihnă de după-amiază, gustarea și plecarea copiilor de la grădiniță.

Un rol aparte în rândul rutinelor îl are întâlnirea de dimineață. Aceasta reprezintă un moment interactiv, din sfera ludică, care facilitează însușirea și exersarea unor deprinderi socio-comportamentale, în cadrul căreia se disting etape diferite, precum: *salutul* (se folosesc apelative în acord cu vârsta preșcolarilor și tema săptămânală), *prezența* (în manieră ludică, interactivă, prin plasarea câte unei fotografii a fiecărui copil; se poate apela la ajutorul copiilor să așeze jetoanele cu fotografiile copiilor prezenți și absenți), *completarea calendarului naturii* (se poartă discuții despre dată, zi, caracteristicile vremii din acel moment al zilei, despre anotimp și îmbrăcămintea adecvată), *noutăți* (se poate relata o întâmplare din ziua precedentă), *mesajul zilei* (trebuie să aibă legătură cu tema zilei).

Întreaga activitate ludică are rolul de a trezi curiozitatea copiilor și de a le crea o stare de așteptare a activității din ziua respectivă prin captarea atenției și implicarea lor în activitățile zilei.

Caracterul formativ al rutinelor are rolul de a obișnui preșcolarii cu anumite reguli și cu programul grădiniței dezvoltându-le, în același timp, deprinderile specifice.

Organizarea mediului din grădiniță poate influența bunul mers al activităților și a comportamentelor copiilor, astfel o organizare eficientă, atractivă, securizantă și bine structurată poate fi de folos în menținerea unor comportamente dorite și manifestate în mod frecvent sub aceeași formă și, aproximativ, la același interval de timp.

În concluzie, formarea și respectarea rutinelor mențin copilul activ, implicat în activități și scade frecvența manifestării comportamentelor inadecvate. Din punct de vedere psihologic, rutinele au rolul de a oferi sentimentul de control, confort și predictibilitate asupra evenimentelor ce urmează a fi desfășurate. Participând la aceste activități desfășurate ritmic, preșcolarii învață despre momentele zilei, succesiunea lor și activitățile specifice acestora, li se crează sentimentul de apartenență, iar ei se simt în siguranță.

Bibliografie:

Tătaru Lolica, et colab., *Piramida cunoașterii*, Editura Diamant, Pitești, 2014.

Procedeele de lucru pentru modelaj

prof. înv.primar Maria Corina Cenușă

Modelajul este o tehnică artistică ce presupune modelarea unor materiale maleabile, precum lutul, plastilina, ceara sau gipsul, pentru a crea forme tridimensionale. Această tehnică este folosită atât în artă, cât și în design sau arhitectură, sau gamă largă de aplicații.

Definirea conceptului de modelaj: procesul prin care se formează și se dă formă unui material plastic (de obicei, un material maleabil) prin apăsare, răsucire, întindere, frecare, tăiere etc.

Primul pas în procesul de modelaj este alegerea materialului adecvat, în funcție de scopul final al lucrărilor. Lutul, de exemplu, este frecvent utilizată posibilitatea de vânzare și a posibilității de a fi cuptor pentru a-și păstra forma permanentă.

Procedeele principale includ adăugarea, îndepărtarea și netezirea materialului. Adăugarea constă în aplicarea treptată a materialului pentru a construi forma dorită, în timp ce îndepărtarea implică eliminarea excesului pentru a evidenția detaliile. Netezirea se realizează cu ajutorul degetelor sau al unor unelte speciale, precum spatulele de modelaj. Pentru forme mai complexe, artiștii pot folosi un schelet de susținere, denumit armătură, realizat din sârmă sau alte materiale rigide. Acesta oferă stabilitate și permite crearea unor structuri mai mari sau mai delicate.

Un alt procedeu important este texturarea, care presupune imprimarea unor modele pe suprafața materialului pentru a adăuga profunzime și realism lucrării. lucru se poate face cu ajutorul acestui scop, bureților sau chiar al unor obiecte neconvenționale.

După finalizarea modelajului, urmărește uscarea sau arderea, în funcție de material. Lutul, de exemplu, trebuie să ars în cuptor ceramic pentru a deveni solid, în timp ce plastilina rămâne maleabilă și reutilizabilă.

Modelajul în lut este o activitate creativă și terapeutică ce presupune modelarea materialului din lut pentru a obține forme sau obiecte. Iată un procedeu de bază pentru lucrul cu lutul: pregătirea materialului, frământarea lutului, modelarea formei dorite, adăugarea detaliilor, usucarea și finisarea, decorarea, coacerea și finalizarea.

Modelajul cu plastilină este o activitate creativă și accesibilă, ideală pentru copii și adulți deopotrivă. Procedeele de lucru pentru plastilină sunt mai simple decât pentru lut, deoarece plastilina nu necesită uscare sau ardere. Iată pașii pentru a lucra cu plastilină: pregătirea plastilinei, crearea formei de bază, modelarea detaliilor, adăugarea culorilor și texturilor, finisarea și păstrarea și expunerea.

În concluzie, modelajul este un proces complex, care combină creativitatea cu tehnica, iar rezultatele depind atât de priceperea artistului, cât și de înțelegerea profundă a materialelor și a metodelor utilizate.

Bibliografie: Piramida cunoașterii, editura Diamant, 2014

Activitățile în grup dau ocazia copiilor timizi să-și exteriorizeze sentimentele, să comunice cu colegii, să lucreze în echipă cu alți copii.

În cadrul acestor activități copiii vorbesc în permanență, dau soluții, pun întrebări, apreciază munca lor și a colegilor, reușesc să se exprime prin obiectele realizate.

Activitățile practice activează toate simțurile, toate organele, toate funcțiile corpului și ale spiritului inventiv al copilului. Prin finalizarea unei lucrări copilul învață să ducă la bun sfârșit munca începută. Finalizarea lucrării face ca munca copilului să fie observată și apreciată atât de către ceilalți copii, cât și de către adulți. Aprecierile pozitive, încurajatoare, ale educatoarei îi stimulează pe copiii în exprimarea liberă a sentimentelor, a emoțiilor, a trăirilor prin obiectele realizate.

Copiii sunt creativi din naștere, dar este datoria cadrului didactic să dirijeze și să valorifice această creativitate prin stimularea lor cu teme cât mai variate în care să folosească combinații de tehnici de lucru și materiale cât mai diversificate.

Activitățile practice desfășurate în cadrul procesului instructiv- educativ din grădiniță, prin caracterul lor organizat și colectiv asigură însușirea deprinderilor practice și anume a unor deprinderi elementare de muncă.

Cel mai important rol al activităților practice este acela de dobândire a deprinderilor psihomotrice, de mănuiere a materialelor și instrumentelor și de aplicare a acestora în activități zilnice.

Bibliografie:

Matei, N.C., „Educarea capacităților creatoare în procesul de învățământ”, E.D.P., București, 1992;

Revista învățământului preșcolar nr.1-2, 2005

Petricică, M., Petre, M. (1977). Metodica predării activităților manuale în grădinița de copii. Didactică și Pedagogică, București

<https://www.didactic.ro/materiale-didactice/importanta-activitatilor-practice-in-dezvoltarea-copiilor-prescolari>

<https://edict.ro/activitatea-practica-in-gradinita/>

Importanța poveștilor în dezvoltarea preșcolarilor

prof. înv.primar Amelia Mitu

Poveștile au un loc special în viața preșcolarilor, fiind mult mai mult decât simple momente de distracție. Ele sunt instrumente valoroase în dezvoltarea mentală, emoțională și socială a celor mici. De la poveștile clasice, precum „Scufița Roșie” sau „Cei trei purceluși”, până la poveștile moderne, pline de imaginație, fiecare poveste oferă oportunități de învățare și de conectare cu lumea înconjurătoare. Unul dintre principalele beneficii ale poveștilor este stimularea imaginației.

Atunci când un copil ascultă o poveste, el este invitat să creeze imagini în mintea lui, să-și construiască un univers propriu și să exploreze idei noi. Poveștile ajută copiii să își dezvolte gândirea creativă, încurajându-i să își imagineze cum ar putea evolua diferite situații și ce decizii ar lua personajele. Această activitate mentală sprijină dezvoltarea abilităților cognitive, ajutându-i să înțeleagă concepte abstracte, cum ar fi binele și răul, cauzele și efectele, sau acțiunile și consecințele acestora. Poveștile au și o puternică influență asupra dezvoltării limbajului.

Prin ascultarea poveștilor, preșcolarii își îmbogățesc vocabularul și învață noi cuvinte, expresii și structuri gramaticale. În plus, poveștile sunt o modalitate excelentă de a le oferi copiilor exemple de utilizare corectă a limbii, prin dialoguri și narațiuni captivante.

Astfel, poveștile ajută la îmbunătățirea abilităților de comunicare ale celor mici, pregătindu-i pentru a-și exprima gândurile și sentimentele într-un mod clar și coerent. Emoțiile joacă un rol esențial în povești. Fiecare poveste are un protagonist care trece prin diverse peripeții, care poate experimenta frică, bucurie, tristețe sau curaj. Prin intermediul acestora, copiii învață să recunoască și să înțeleagă propriile emoții, dar și pe ale celor din jur. De exemplu, o poveste în care personajul principal înfruntă frica de întuneric îi poate ajuta pe copii să își depășească propriile temeri. De asemenea, poveștile le oferă preșcolarilor modele de comportament, arătându-le ce înseamnă să fii curajos, onest, sau să înfrunți greutățile. Din punct de vedere social, poveștile sunt un excelent punct de plecare pentru discuții și dezbateri.

După ce un copil ascultă o poveste, părinții pot discuta cu el despre ce a învățat din poveste, despre comportamentele personajelor și despre lecțiile morale. Aceste discuții le permit preșcolarilor să învețe despre valori importante, precum prietenia, solidaritatea, respectul sau ajutorul reciproc.

Un alt avantaj al poveștilor este faptul că ele stimulează interesul copiilor pentru citit și învățat. Dacă un copil este familiarizat cu poveștile de la o vârstă fragedă, el va dezvolta o apreciere naturală pentru literatură, ceea ce va avea un impact pozitiv asupra performanțelor sale școlare pe termen lung.

În concluzie, poveștile sunt un instrument educațional valoros, care contribuie la dezvoltarea cognitivă, emoțională și socială a preșcolarilor. Prin intermediul poveștilor, copiii învață lecții importante despre viață, își dezvoltă imaginația, învață noi cuvinte și înțeleg mai bine lumea din jurul lor. Este esențial ca părinții să încurajeze poveștile, să le facă parte integrantă din viața celor mici și să le transforme într-o experiență plăcută și educativă, care să le deschidă ușa către un univers magic al învățării și al descoperirii.

Efectele expunerii la ecrane asupra copiilor preșcolari

prof. înv.primar Mihaela Stan

În ultimii ani, timpul petrecut de preșcolari în fața tabletei, a televizorului și a telefoanelor a crescut considerabil. Utilizarea tehnologiei începe înainte de vârsta de 1 an și a fost de curând estimată la mai mult de 2 ore pe zi la copiii mai mici de 9 ani. Oare această expunere afectează copiii ținând cont de faptul că e o vârstă importantă în dezvoltarea creierului, a formării de relații și a stabilirii unor comportamente sănătoase?

Un grup de cercetători au scanat creierul mai multor copii între 3-5 ani și au descoperit o dezvoltare mai lentă a anumitor părți ale creierului (asociate cu limbajul, cititul și alte abilități cognitive) la copiii care stau în fața ecranelor mai mult de o oră pe zi (limita recomandată de specialiști).

Creierul evoluează rapid în primii 5 ani, fiind o perioada critică în dezvoltare. Copilul începe să construiască relații securizante cu ceilalți și să își însușească comportamente sănătoase absorbind informații și formând conexiuni puternice care pot ține o viață. (LaMotte, 2019)

Vizionarea excesivă a programelor TV este asociată cu incapacitatea copiilor de a se concentra și de a face conexiuni rapide. De asemenea, este asociată cu o alimentație nepotrivită și cu unele probleme de comportament. **Efectele expunerii la ecrane** mai includ și:

- scăderea abilității de a citi, a scrie, a abilității de exprimare a limbajului, de a înțelege limbajul
- rapiditate diminuată de a numi obiecte și afectarea imaginației vizuale
- întârzierea dezvoltării competențelor socio-emoționale
- scăderea calității somnului
- afectarea funcțiilor executive
- scăderea timpului petrecut de copil cu părinții

Funcțiile executive sunt capacități care permit unei persoane să se angajeze cu succes în diferite acțiuni pentru a-și atinge scopurile. Printre acestea se numără: capacitatea de a fi atent și de a menține atenția asupra unei sarcini, planificarea, organizarea, reglarea emoțională, memoria de lucru, rezolvarea de probleme, auto-monitorizarea (comportamentului, gândurilor, emoțiilor), auto-control. Tracturile din creier care se ocupă cu funcțiile executive erau dezorganizate și [Hutton \(2019\)](#) a observat cu ajutorul DTI (*Diffusion tensor imaging* = o metodă prin care se poate cuantifica integritatea materiei albe din creier) o întârziere a dezvoltării acestora. Deși e nevoie de studii ulterioare, e cunoscută tendința copiilor care rămân în urmă, să rămână tot mai în urmă pe parcursul dezvoltării.

Datele prezentate nu permit concluzia că există o relație cauzală între utilizarea tehnologiei și afectarea dezvoltării neuro-cognitive. Există o asociere între cele două, dar nu știm exact cum acționează această relație. O posibilitate este ca utilizarea în timp îndelungat a tehnologiei să împiedice participarea copiilor în unele activități care să îi fi ajutat să se dezvolte. ([Hutton, 2019](#))

Ce pot face părinții?

Copiii care utilizează tehnologia mai mult decât este recomandat fac parte, în majoritatea cazurilor, din familii în care se folosește mai mult tehnologia. Nu există aproape deloc timp pentru interacțiunea lor cu părinții. În primii ani de viață, copiii trebuie să fie încurajați să interacționeze social, să se joace cu cei care îi îngrijesc pentru a dezvolta gândirea, rezolvarea de probleme și funcțiile executive. Ei pot privi anumite programe TV, desene, show-uri, jocuri interactive, dar e preferabil să facă asta împreună cu părinții, astfel încât să fie ajutați să înțeleagă ce vizionează.

Sunt anumite activități care implică interacțiunea părinte-copil cum ar fi: cititul, cântatul, jocuri în care să se conecteze emoțional, activități în care e implicată creativitatea sau doar o plimbare- măcar puțin timp dedicat lor în zilele ocupate.

[Academia Americană de Pediatrie \(AAP\)](#) le recomandă părinților limitarea timpului petrecut de copii în fața ecranului astfel: sub 18 luni aceștia să nu fie expuși tehnologiei, doar în cazul comunicării video cu prietenii și familia; iar între 2-5 ani nu mai mult de o oră pe zi. Peste 18 luni, copiii își pot îmbogăți vocabularul, învățând cuvinte de la persoane/personajele din videoclipuri sau din anumite jocuri interactive. Copiii de peste 3 ani pot beneficia de desene, show-uri de calitate, cum ar fi Sesame Street, care le pot dezvolta abilitățile cognitive și pe cele sociale.

Ce mai pot face părinții? Pot încerca să își limiteze propriul timp petrecut în fața ecranului, aceștia să impună copiilor anumite reguli precum: să nu se utilizeze tehnologia în timpul mesei și măcar cu o oră înainte de culcare. Să evite tehnologia ca modalitate de calmare a copilului, deși pot exista momente în care tehnologia este utilă ca strategie de liniștire, de exemplu la medic sau pe avion, utilizarea ei de fiecare dată când copilul este agitat, poate duce la incapacitatea părinților de a impune anumite limite copiilor și de a dezvolta autocontrolul. Dacă preșcolarii utilizează tehnologia, e recomandat ca părinții să vizioneze cu ei, să interacționeze cu copilul pe baza subiectelor cuprinse în material, iar apoi să repete conținutul pentru a fundamenta informațiile în memorie.

BIBLIOGRAFIE:

Council on Communications and Media (2016). [Media and Young Minds](#). *Pediatrics*, 138(5);

Diamond, A. (2013). [Executive functions](#). *Annual Review of Psychology*, 64, 135-168;

Hutton, J. S., Dudley, J., Horowitz-Kraus, T., DeWitt, T., & Holland, S. K. (2019). [Associations between screen-based media use and brain white matter integrity in preschool-aged children](#). *JAMA pediatrics*;

LaMotte, S. (2019). [MRIs show screen time linked to lower brain development in preschoolers](#).

Importanța tranzițiilor de la o activitate la alta în grădiniță

prof. învăț. primar Simona Stoica

Conform noului Curriculum, tranzițiile sunt „activități de scurtă durată care fac trecerea de la momente de rutină la alte tipuri de activități de învățare, de la o activitate de învățare la alta, în diverse momente ale zilei”. În cadrul activităților desfășurate în grădiniță, tranzițiile sunt activități de scurtă durată, prin care se realizează trecerea de la o activitate la alta, de la momentele de rutină (sosirea copilului, întâlnirea de dimineață, micul dejun, igiena, masa de prânz, somnul, plecarea) la alte categorii de activități de învățare. Programul zilnic al grădiniței cuprinde jocurile și activitățile didactice alese (ALA), activități pe domenii experiențiale (ADE) și activități de dezvoltare personală (ADP).

Activitățile de dezvoltare personală includ rutinele, tranzițiile, activitățile din perioada după-amiezii și activitățile opționale.

Alături de rutine un rol important în desfășurarea programului preșcolarilor îl ocupă și tranzițiile. Tranzițiile pot lua forma unor cântecele, poezii, numărători, jocuri cu text și cânt, ghicitori, povestioare etc. În acest fel se acoperă momentele libere și se realizează legătură cu următoarea activitate într-un mod plăcut copiilor. Tranzițiile trebuie să ocupe un loc obligatoriu în cadrul procesului didactic și au rolul de a stimula, relaxa și deconecta preșcolarul pregătindu-l, totodată, pentru activitatea ce va urma.

Alegerea tranzițiilor, momentul folosirii lor, tipul lor, depinde de mai mulți factori. Pentru a folosi într-un mod constructiv aceste tranziții educatoarea trebuie să cunoască, în primul rând, dinamica grupului de preșcolari, să adapteze tranzițiile la particularitățile de vârstă, la tema proiectului propus. Toate acestea depind și de creativitatea educatoarei și, nu în ultimul rând, de tactul pedagogic al acesteia. În momentul în care educatoarea proiectează scenariul unei activități instructiv-educative, tranzițiile vor fi menționate clar în proiectul didactic, însă de multe ori, situațiile neprevăzute determină educatoarea să improvizeze.

În astfel de momente, tranzițiile vin în ajutorul profesorului, și chiar dacă activitatea următoare pare neatractivă pentru preșcolari, folosirea unei tranziții la momentul potrivit, reușește să stimuleze curiozitatea acestora și se realizează astfel legătura cu noua activitate și în același timp pregătirea grupei pentru aceasta. Un alt rol pe care tranzițiile reușesc să-l exercite este cel de a liniști grupul de preșcolari. Sunt momente pe parcursul desfășurării programului din grădiniță când copiii devin prea gălăgioși și își pierd atenția. Captarea atenției și trezirea curiozității copiilor în astfel de situații devine o adevărată provocare pentru cadrul didactic, iar utilizarea unor tranziții sub formă de cântecele sau poezii liniștitoare, la momentul oportun, vor trezi din nou interesul pentru activitatea desfășurată.

Noul curriculum are la bază realitatea educațională a vârstelor mici. Se pune accentul pe utilizarea rutinelor și a tranzițiilor deoarece acestea stimulează în mod constant nevoia de învățare a preșcolarului. În momentul de față, se promovează flexibilitatea programului instructiv-educativ, cu rolul de a spori calitatea educației la preșcolari. Procesul instructiv-educativ trebuie să fie centrat pe copil, pornind de la ideea unei învățări cât mai naturale, în acord cu nivelul experiențelor traversate de acesta în viața cotidiană, dar respectând particularitățile individuale ale copilului.

Modele de tranziții:

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ

Bună dimineața, dragi pitici!

Mă bucur că sunteți aici.

A-nceput o noua zi,

Bună dimineața, copii!

MOMENT DE ÎNVIORARE

1,2,1,2

Câte doi în pas vioi.

Brațele le ridicăm,

Mâinile le fluturăm.

Stânga, dreapta, 1, 2,

Faceți și voi ca noi.

PREGĂTIREA PENTRU MASĂ

Jucăriile adunăm,

Vasele le aranjăm,

Sala noi o pregătim,

Și la masă noi pornim.

Mâinile ni le spălăm,

La masă ne așezăm

Poftă bună, mulțumim,

Și mâncarea o servim.

(versurile se cântă pe melodia cântecului „Bate vântul frunzele”)

PREGĂTIREA PENTRU SOMN

Ora 1 a sosit, noi ne punem la dormit,

Pijamaua o – mbrăcăm,

Hainele le ordonăm,

Capul pe perna – l culcăm,

Pe Moș Ene îl chemăm.

Flipped classroom sau predarea inversată

prof. înv.primar Corina Cernea

Flipped Classroom (sau Predarea Inversată) este o metodă didactică inovatoare care mută partea de predare a lecției în afara orelor de clasă, oferindu-le elevilor posibilitatea de a învăța noțiunile teoretice acasă, prin materiale video, fișe de lucru sau aplicații interactive. Timpul din clasă este apoi folosit pentru activități practice, exerciții, proiecte și discuții.

Pentru elevii mici, această metodă trebuie adaptată astfel încât să fie accesibilă și atractivă. Iată câteva strategii eficiente:

Materiale video scurte și atractive : Profesorul poate înregistra videoclipuri explicative simple, cu ilustrații și animații.. Se pot folosi platforme educaționale cu conținut adaptat vârstei (Ex: Khan Academy Kids, Mozaik Education).

Jocuri și aplicații interactive: Elevii pot explora concepte prin jocuri educaționale, puzzle-uri și exerciții online. Exercițiile digitale pot verifica rapid înțelegerea noțiunilor.

Fișe de lucru pregătitoare: Profesorul poate oferi fișe simple, cu explicații și exemple, pe care elevii să le studieze acasă cu ajutorul părinților.

Lecții practice în clasă: În loc să asculte pasiv lecția, elevii rezolvă probleme, fac experimente și participă la activități colaborative. Profesorul oferă sprijin individualizat, corectând neînțelegerile direct în timpul activităților.

Avantajele metodei Flipped Classroom la clasele primare:

Învățare personalizată – fiecare elev poate parcurge lecția în ritmul său.

Implicația activă a elevilor – mai mult timp pentru exerciții, jocuri și colaborare.

Mai puțin stres pentru copii – informațiile sunt parcurse într-un mediu familiar înainte de a fi aplicate la școală.

Părinții devin parteneri în educație – sprijină copiii în învățare.

Argumente pro flipped classroom:

Mai mult timp pentru practică și dezvoltarea abilităților: Elevii au posibilitatea să se familiarizeze cu conținutul lecției înainte de clasă, ceea ce le permite să utilizeze timpul petrecut în clasă pentru exerciții practice și dezvoltarea abilităților, sub îndrumarea profesorului.

Flexibilitate în ritmul de învățare: Elevii, având acces la materialele de învățare în avans, pot să le parcurgă în funcție de propriul ritm și nivel de înțelegere. Acest lucru permite celor avansați să se deplaseze mai repede și să exploreze subiecte în profunzime, iar celor care au nevoie de mai multă timp și explicații suplimentare să le primească.

Dezvoltă abilități de organizare și gestionare a timpului: Studenții trebuie să planifice timpul petrecut pentru studiu individual înainte de fiecare lecție, astfel încât să poată parcurge materialele în avans. Aceasta îi ajută să își dezvolte abilități de organizare și gestionare eficientă a timpului.

Argumente contra flipped classroom:

Acces limitat la tehnologie și resurse: Nu toți elevii au acces constant la tehnologie și internet, ceea ce poate crea discrepanțe în privința utilizării materialelor de învățare în avans.

Dependență de motivarea individuală a elevilor: Flipped classroom presupune ca elevii să studieze individual în avans și să fie motivați să parcurgă materiale și să înțeleagă conținutul înainte de clasă. Există riscul ca unii elevi să nu fie motivați sau să nu aibă disciplina necesară pentru a face acest lucru.

Necesită capacități de auto-învățare și organizare: Flipped classroom ar putea să necesite de la elevi abilități de învățare independentă și organizare care nu sunt dezvoltate suficient în toate cazurile. Este important ca profesorii să acorde sprijin și să ofere directivă pentru a asigura succesul acestui model de predare.

În concluzie, metoda Flipped Classroom poate transforma învățarea la clasele primare într-un proces mai dinamic, interactiv și eficient, punând accent pe dezvoltarea activă a competențelor elevilor.

Bibliografie:

Tucker, B. (2012). *The flipped classroom*. *Education Next*, 12(1), 82-83.

Manualul școlar - sursă și resursă de predare – învățare

prof. înv.primar Daniela Bănică

Manualul școlar este unul dintre cele mai importante instrumente de predare-învățare în sistemul educațional. Acesta joacă un rol esențial în structurarea și organizarea cunoștințelor, fiind o resursă de bază atât pentru profesori, cât și pentru elevi.

Acesta servește drept:

- **sursă de informație structurată:** manualele sunt concepute pentru a oferi informații structurate și bine organizate. Ele prezintă concepte, teorii și informații esențiale într-o manieră accesibilă, facilitând înțelegerea și memorarea acestora de către elevi;
- **ghid de studiu:** un manual școlar bine realizat include exerciții, întrebări și activități practice care ajută elevii să-și dezvolte abilitățile de gândire critică și să își testeze înțelegerea materialului; **instrument de evaluare:** manualele includ adesea teste și exerciții care permit profesorilor să evalueze progresul elevilor și să identifice domeniile care necesită îmbunătățiri;
- **resursă pentru profesori:** profesorii folosesc manualele pentru a planifica lecțiile și pentru a asigura o continuitate în predare. Manualul oferă un cadru stabil pe care profesorii îl pot adapta nevoilor clasei;
- **referință pentru elevi:** dincolo de sala de clasă, manualul devine o resursă la care elevii pot reveni pentru a-și clarifica neînțelegerile și pentru a-și aprofunda cunoștințele.

Manualele școlare sunt esențiale în procesul educațional, având un impact semnificativ asupra modului în care elevii percep și învață materialul, descoperind **informațiile în mod accesibil** (ele oferă o sursă centralizată și ușor accesibilă de informații, eliminând nevoia de a căuta materiale din surse disparate), **învățarea se standardizează** (manualele asigură un standard uniform al învățării, ceea ce ajută la menținerea unui nivel educațional consistent între diferite școli și regiuni), reprezintă suport pentru elevii cu diferite stiluri de învățare (manualele bine concepute oferă o varietate de metode de prezentare a informației, răspunzând astfel diverselor stiluri de învățare ale elevilor).

Digitalizarea manualelor școlare reprezintă o oportunitate semnificativă în educația modernă. Avantajele includ: **accesibilitate crescută**: Manualele digitale pot fi accesate de oriunde, permițând elevilor să învețe în propriul ritm și la propriul conveniență; **interactivitate**: Manualele digitale pot include elemente interactive, cum ar fi videoclipuri, simulări și quiz-uri interactive, care fac procesul de învățare mai captivant și mai eficient; **actualizare facilitată**: Conținutul digital poate fi actualizat mai ușor și mai frecvent, asigurându-se că informațiile rămân relevante și corecte.

Manualul școlar este o **componentă fundamentală a sistemului educațional**, servind drept ghid atât pentru profesori, cât și pentru elevi. Deși întâmpină provocări, (necesitatea actualizării continue și riscul de dependență excesivă), manualul rămâne o resursă valoroasă.

Engaging Ways to Exploit the Coursebooks – Speaking Activities

prof. Ruxandra Florea

“Difficulties arise when we try to use textbooks as they are, without thinking about the needs, skills, circumstances of the particular set of students sitting in front of us.” (Darren Elliot) In order to get the most from the coursebooks, we need to provide communicative focus and consider if there are ways in which we can create an information gap with the activity that gives students a reason to communicate. We also need to give a lot of speaking opportunities for students speaking (Is there potential for a role play or discussion associated with this topic?) and offer students a variety of interaction (Would it be more interesting for students to do this in pairs or in small groups? Does it help them up moving around the classroom and talking to each other?). And obviously we need to introduce a fun element in as many activities as possible. In the next part, I am going to present some speaking activities that can be adapted in any coursebooks so that they match English Cambridge Qualifications.

Activity 1: Tell it to a Grumpy Dad (pre A1 Levels)

Here, students need to complete a task where they have read a story. Next, teachers ask them to get into groups of three and imagine they are telling it to a grumpy granddad who doesn't speak English. They have to create a short story in their first language. Following this, teachers can also encourage learners to prepare true and false sentences in English. Teachers need to scaffold the activity clearly, then learners share their work with another trio, for example, where they can also find and correct the answer.

Activity 2: I Spy with my Little Eye (pre A1 Levels)

Here, teachers point to a specific activity and choose something in the story and then say “I spy with my little eye something beginning with ...” (a letter) Learners have to guess and point to specific things and colours in the pictures.

Activity 3: Speaking Referee (A2 Levels)

Students prepare ideas and think about the answers of the questions. Teachers put students in small groups and choose one in which group to act as a referee. Then, they explain the rules carefully (for instance – Referee try to ensure all students in the group speak but don't need to speak themselves. No student speak longer than a minute. Students who want to speak next put up their hand and the next speaker begins by using a turn-taking expression). Remind students of useful expressions. Students begin their discussion. Monitor and make sure the referees are managing the discussion and support if necessary. During feedback, ask students their impressions of having a referee.

Bibliography

Elliot Darren "The Coursebook Challenge" – English Teaching Professional, July 2010, 12-14

Avantajele și dezavantajele metodelor interactive

prof. înv.primar Grațiela Dicu

Metodele de învățământ (“*odos*” = cale, drum; “*metha*” = către, spre) reprezintă căile folosite în școală de către profesor pentru a-i sprijini pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința. Ele sunt totodată modalitățile prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, de a folosi roadele cunoașterii transformând exteriorul în facilități interioare, formându-și caracterul și dezvoltându-și personalitatea. Tehnic vorbind, metoda didactică cuprinde un ansamblu organizat de procedee ce sunt tehnici limitate de acțiune, detalii. În sens praxiologic, metoda este un mod eficient de acțiune, o modalitate practică de lucru a profesorului cu elevii săi. Literatura de specialitate prezintă metoda didactică ca fiind calea eficientă de organizare și dirijare a învățării elevului de către cadrul didactic.

Eficiența metodei didactice este relevată în măsura în care are calități transformatoare, fiind înțeleasă drept modalitatea folosită de profesor pentru a-i determina pe elevi să găsească ei înșiși calea proprie de urmat în vederea construirii propriei cunoașteri. Astfel elevul devine conștient nu numai de conținutul unui domeniu ci trăiește și emoția de a-l studia, motivându-și alegerile, realizând o învățare temeinică.

Atunci când alege o metodă didactică, profesorul are în vedere realizarea unor finalități bine precizate, specificate și concretizate sub formă de obiective. Metodele expositive (*de exemplu: povestirea, descrierea, explicația, prelegerea, instructajul, cursul etc.*) au avantajul prezentării conținuturilor unui număr mare de auditori, într-un timp relativ scurt, cu accent pe elementele esențiale. Rolul profesorului în acest caz se rezumă la cel de emițător/transmițător al mesajului educațional. Esențială este însă modalitatea în care reușește să capteze și să mențină interesul și atenția concentrată a elevilor pe parcursul expunerii. O condiție a eficienței metodelor de tip expositiv o constituie adaptarea limbajului la particularitățile auditoriului, folosind un repertoriu comun.

În cazul folosirii unei metodologii interactive, rolurile cadrului didactic se diversifică, se îmbogățesc, astfel că el devine animator, consilier, moderator, participant alături de elevii săi la soluționarea problemelor, chiar membru în echipele de lucru. Crește gradul de activism și de implicare a elevului la activitate, de la simplu receptor la participant activ. Interactivitatea presupune și o atitudine pozitivă față de relațiile umane, față de importanța muncii în echipă și o deschidere față de cooperare, o atitudine de susținere a ideilor apărute prin colaborarea cu ceilalți. Specifică metodelor didactice interactive este și multirelaționalitatea între profesor și elevi, între elev și colegii săi, pe de o parte, dintre elevi și conținut pe de altă parte. Metodele expositive nu solicită schimburi între agenții educaționali, fiind unidireționale, mesajul circulând doar dinspre profesorul – emițător către elevul – receptor.

Metodologia interactivă țintește, pe lângă realizarea obiectivelor de ordin cognitiv (stimularea proceselor cognitive superioare, dezvoltarea capacității de a lega cunoștințele între ele și de a crea rețele conceptuale, dezvoltarea inteligențelor multiple etc.) și atingerea obiectivelor de ordin socio-afectiv (dezvoltarea capacităților de comunicare, de dialogare interpersonală și intrapersonală, stimularea încrederii în sine, stimularea capacităților de reflectare asupra propriilor demersuri de învățare – metacogniția și asupra relațiilor interumane etc.)

Există o relație strânsă între organizarea și structurarea conținutului informațional, nivelul de abstractizare și generalizare a cunoștințelor, dozarea și prelucrarea metodologică a acestora în manualele școlare și luarea unor decizii metodologice din partea profesorului. Maniera tradițională, lineară, bazată cu precădere pe prezentarea, descrierea, exemplificarea conținuturilor impune cu precădere în procesul de transmitere – asimilare a cunoștințelor folosirea metodelor tradiționale și de multe ori pasive (metode de expunere orală și continuă a cunoștințelor, demonstrația, exemplificarea etc.). Dacă decizia cadrului didactic vizează prezentarea informațiilor într-o manieră activ-problematizantă, impunând participarea directă a elevilor în redescoperirea cunoștințelor, atunci și metodologia utilizată implică metodele active și interactive (problematizarea, descoperirea, colaborarea, studiul de caz, învățarea reciprocă, etc.)

Comunicarea expozitivă a cunoștințelor are avantajul că scurtează drumul de acces la valorile culturii, la cunoașterea științifică care este mai greu accesibilă prin alte metode.

Învățământul modern pune accent pe poziția elevului ca subiect activ al propriei formări, pe descoperire și cercetare, pe creație, pe refacerea parcursului științific în laborator al cercetătorului, însă de multe ori, acestea necesită un timp mai îndelungat care nu se suprapune cu timpul școlar disponibil. Valențele informative ale metodelor expozitive le conferă acestora o poziție viabilă în ansamblul metodelor didactice, deoarece, într-un timp relativ scurt, un singur profesor poate transmite unei colectivități o cantitate mare de date. Acest lucru apare ca o necesitate mai ales în condițiile exploziei informaționale, a accelerării ritmului de dezvoltare culturală și a aparițiilor de noi descoperiri, fapt ce se reflectă în volumul sporit de cunoștințe cuprins în programele și manualele școlare. Un alt avantaj al metodelor expozitive îl constituie faptul că există și adevăruri care nu pot fi supuse unei verificări directe din partea elevilor.

Pe de altă parte, comunicarea de tip expozitiv, prin însăși faptul că oferă o cale mai scurtă de învățare, poate avea dezavantajul formalismului, al superficialității sau al lipsei operaționalității, elevul acumulând un bogat bagaj de cunoștințe ce nu-și găsesc corespondentul în practică sau pe care nu știe cum să le folosească.

Ține de măiestria cadrului didactic felul în care va reuși să confere metodelor expozitive valențe formative, motivând elevii să recepționeze activ mesajele, prin prelucrare personală și redare originală.

Bibliografie:

Neacșu, Ioan, *Metode și tehnici de învățare eficientă*, București, Editura Militară, 1990;

Dulamă, M. E., *Metode, strategii și tehnici didactice activizante*, Editura Clusium, 2002;

Oprea Crenguța-Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, Editura didactică și pedagogică, R.A.2007, București.

Cât de eficiente sunt temele pentru acasă în învățământul primar?

prof. înv.primar Mihaela Olaru

Temele pentru acasă sunt esențiale în procesul educațional, deoarece ajută elevii să își consolideze cunoștințele dobândite în timpul lecțiilor. În învățământul primar, aceste activități sunt adaptate nevoilor și vârstei copiilor și au un scop clar: dezvoltarea abilităților lor cognitive și sociale, dar și sprijinirea unui învățământ diferențiat pentru toți elevii. Temele pentru acasă au un rol esențial în procesul educațional, având scopuri multiple care se extind dincolo de simpla verificare a cunoștințelor.

Obținerea unor performanțe imediate în învățare – Temele permit elevilor să aplice imediat conceptele învățate la școală, întărind astfel ceea ce au învățat. Aceasta poate duce la îmbunătățirea rezultatelor pe termen scurt, precum performanțele la teste sau examene.

Obținerea unor efecte pe termen lung în învățare – În mod continuu, temele contribuie la consolidarea și aprofundarea cunoștințelor. Ele ajută elevii să dezvolte obiceiuri de învățare eficiente și să învețe să rezolve probleme mai complexe pe măsură ce progresează.

Obținerea unor efecte în planul dezvoltării personale a elevilor – Temele pentru acasă nu doar că stimulează abilități academice, dar și abilități precum autocontrolul, responsabilitatea, organizarea și gestionarea timpului. Ele ajută elevii să devină mai independenți și să își dezvolte o atitudine pozitivă față de învățare.

Consolidarea relației familie-școală – Atunci când părinții sunt implicați în procesul de învățare acasă, aceasta contribuie la crearea unei legături mai strânse între familie și școală. Părinții pot oferi sprijin și pot urmări progresul copiilor, iar acest lucru este esențial pentru dezvoltarea elevului pe termen lung.

Temele pot fi structurate în moduri variate pentru a răspunde diverselor nivele de pregătire și pentru a asigura o învățare eficientă pentru fiecare copil. Astfel, acestea pot fi: teme obligatorii pentru toți elevii (nivel mediu de dificultate), tema suplimentară, individuală și diferențiată, fără caracter permanent (activități de recuperare /dezvoltare), tema în scopul realizării unor lucrări ample, de sinteză. La clasa pregătitoare nu se vor da teme pentru acasă.

Evaluarea temelor pentru acasă:

Verificarea temelor – După ce elevii își predau temele, acestea trebuie **verificate și corectate** de către profesor. Corectarea trebuie să fie **cantitativă și calitativă**, adică profesorul va analiza nu doar dacă exercițiile sunt completate, ci și dacă au fost realizate corect, respectând cerințele enunțului.

Discutarea temelor cu elevii – După corectare, este esențial ca tema să fie **discutată cu elevii**. Astfel, elevii înțeleg unde au greșit, ce pot îmbunătăți și cum pot aplica corect informațiile. Acest proces ajută elevii să învețe din greșelile lor și să își îmbunătățească performanțele.

Feedback constructiv – Evaluarea temelor trebuie să includă **aprecieri și recomandări constructive**. Profesorul nu doar corectează, ci și oferă sugestii de îmbunătățire, pentru ca elevii să înțeleagă cum pot progresa. Este important ca acest feedback să fie pozitiv și motivant, pentru a-i încuraja să își continue eforturile și să depășească dificultățile.

Punct de pornire pentru activitățile ulterioare – Feedback-ul și constatările făcute în urma corectării temelor vor trebui să fie integrate în activitățile viitoare. Acestea vor ajuta profesorul să își ajusteze metodele de predare și să se asigure că elevii progresează continuu, lucrând la aspectele care au nevoie de îmbunătățiri. Prin această abordare, temele pentru acasă devin nu doar un instrument de consolidare a cunoștințelor, dar și un instrument educativ esențial în procesul de învățare continuă. Ele contribuie la dezvoltarea elevilor nu doar din punct de vedere academic, dar și din punct de vedere personal, stimulând reflexia, autocritica și dorința de autodepășire.

Bibliografie

Gianina Prodan, (2022). *Pedagogia invatamantului primar, Cluj*: Editura PRESA UNIVERSITARA CLUJEANA.

Marin T. (2018). *Pedagogie*, București : Editura ProUniversitaria.

Miron Ionescu, Musata Bocos (2017). *Tratat de didactica moderna*, București: Editura Paralela 45

Parteneriat educațional pentru succes: dirigintele și consilierul școlar în sprijinul elevilor

prof. înv.primar Cătălina Cuțar

Procesul educațional modern se caracterizează prin complexitate și dinamism, implicând nu doar dimensiunea cognitivă a elevului, ci și latura sa social-emoțională. În acest context, colaborarea între diriginte și consilierul școlar devine esențială pentru a crea un mediu favorabil dezvoltării holistice a elevului. Parteneriatul dintre acești doi actori educaționali oferă suport individualizat și personalizat, contribuind la creșterea motivației și la îmbunătățirea rezultatelor școlare.

Dirigintele, ca figură centrală în viața de zi cu zi a clasei, are un rol complex, ce depășește gestionarea administrativă. El acționează ca mediator între elevi, părinți și cadre didactice, fiind responsabil pentru coeziunea și bunăstarea colectivului de elevi. De asemenea, dirigintele poate observa comportamente și atitudini care indică posibile dificultăți emoționale sau sociale, oferind primele indicii necesare pentru intervenție. Prin urmare, rolul său este esențial în inițierea și menținerea unui dialog cu consilierul școlar.

Consilierul școlar, la rândul său, dispune de expertiza necesară pentru a aborda dificultățile psihologice și sociale cu care se confruntă elevii. Intervenția sa se bazează pe evaluări psihologice, consiliere individuală și de grup, precum și pe strategii de prevenție. Această intervenție este complementară rolului dirigintei și are scopul de a sprijini elevii să-și dezvolte abilități de adaptare, reziliență și autocunoaștere. Consilierul poate oferi și suport metodologic dirigintelui, contribuind la dezvoltarea unor strategii educaționale eficiente.

Colaborarea între diriginte și consilierul școlar este esențială pentru identificarea timpurie a dificultăților elevilor. Această colaborare se manifestă prin întâlniri regulate și prin împărtășirea de informații relevante, cu respectarea principiilor de confidențialitate. Acest schimb constant de informații facilitează realizarea unor planuri de intervenție personalizate, care să răspundă nevoilor specifice ale fiecărui elev. Totodată, o colaborare autentică creează un cadru de sprijin care încurajează elevii să caute ajutor atunci când se confruntă cu dificultăți. Un alt beneficiu major al parteneriatului este îmbunătățirea climatului clasei și a relațiilor interpersonale dintre elevi.

Prin organizarea unor activități comune de consiliere și educație non-formală, dirigintele și consilierul pot promova empatia, respectul reciproc și comunicarea deschisă în cadrul grupului. Astfel, climatul clasei devine unul sigur și suportiv, care facilitează învățarea și dezvoltarea personală. În plus, o colaborare bine consolidată contribuie la prevenirea și gestionarea eficientă a situațiilor de conflict sau bullying. Pe lângă susținerea individuală și îmbunătățirea climatului de clasă, un alt beneficiu al colaborării este prevenirea abandonului școlar. Implicarea activă a consilierului și dirigintelui în identificarea timpurie a factorilor de risc, cum ar fi absențele frecvente sau rezultatele școlare scăzute, permite aplicarea unor măsuri proactive pentru menținerea elevilor în sistemul de învățământ. Astfel, intervențiile integrate reduc riscul de abandon și promovează incluziunea educațională. În plus, colaborarea oferă oportunități pentru dezvoltarea abilităților sociale și de leadership ale elevilor. Activitățile de consiliere și mentorat desfășurate în parteneriat pot încuraja elevii să-și asume roluri active în comunitatea școlară, contribuind la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru succesul personal și profesional.

În concluzie, parteneriatul dintre diriginte și consilierul școlar reprezintă o resursă valoroasă pentru sprijinirea succesului școlar și personal al elevilor. Printr-o colaborare susținută, bazată pe încredere și profesionalism, cei doi actori educaționali pot contribui la formarea unor generații echilibrate, autonome și pregătite să facă față provocărilor societății contemporane.

Bibliografie:

Chelcea, S. (2010). *Psihosociologia școlii*. București: Editura Universitară.

Ionescu, M. (2015). *Management educațional. Teorie și practică*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară.

Stan, L. (2018). *Consilierea educațională: modele și strategii*. Iași: Polirom.

Zamfir, C. (2006). *Parteneriate educaționale: teorie și aplicații*. București: Editura Didactică și Pedagogică

Cinci pași pentru un plan eficient de manageriere a clasei de elevi

prof. înv.primar Florența Protopopescu

Un mediu de învățare bun necesită o mulțime de factori, în special configurarea unui plan de management a clasei. Dacă construiești bine acest plan, tu și elevii tăi veți crea o relație puternică, clasa va fi ușor de pus în ordine, iar calitatea procesului de predare-învățare va fi la un bun nivel.

Cum își asumă elevii responsabilitatea pentru comportamentul lor? - Un plan managerial al clasei răspunde la această întrebare.

Un plan eficient de management a clasei va oferi, în general, următoarele beneficii: crearea de mai mult timp pentru ca elevii să se concentreze pe învățare, permițându-le să-și crească timpul de învățare cu adevărat productiv ; crearea oportunităților pentru toți elevii de a se familiariza cu regulile pentru că scopul unui plan de management al clasei este de a ajuta toți elevii să aibă conștientizarea, atitudinile și abilitățile de a implementa regulile și regulamentele clasei, atât explicite, cât și implicite ; creșterea autonomiei în clasă, deoarece un plan de management al clasei va ajuta la transformarea obiectivelor de predare de la învățare receptivă la învățare exploratorie și colaborativă. Acest lucru îi forțează pe elevi să aibă capacitatea de auto-gestionare, încredere în sine și cooperare. Acestea sunt lucruri care vor ajuta foarte mult atât elevii, cât și profesorii în viitoarea lor călătorie de învățare.

Pasul 1 - Stabiliți regulile

Aceste reguli , cunoscute și sub numele de Standarde de conduită la clasă, ar trebui să încurajeze comportamentele care promovează învățarea, precum și să elimine comportamentele care interferează cu învățarea. Acestea nu ar trebui să fie prea detaliate pentru a enumera fiecare comportament și consecințele corespunzătoare pentru nerespectare, dar ar trebui să atingă elementele de bază ale respectului, comunicării și să fie pregătiți să învețe.

Pasul 2- Stabiliți limite între elevi și profesori

Tu și elevii tăi trebuie să stabilești granițe pentru ambele părți și să le respecti. Unele granițe dintre cele două părți pot fi menționate ca: când susțineți o prelegere, elevii nu vă vor întrerupe ; când elevii sunt în timpul lor de auto-studiu, nu veți putea interveni ; nu trebuie să ridiculați, să tratați cu sarcasm întrebările elevi lor și nici ei pe ale dumnevoastră.

Pasul 3- Utilizați comunicarea verbală și non-verbală

Indiferent de planul managerial, o clasă va împleni întotdeauna comportamentele pozitive și negative. Cu toate acestea, nu este întotdeauna necesar să numiți un comportament pozitiv/negativ și să avertizați sau să recompensați elevii. Uneori, când un elev se descurcă bine, puteți să- i zâmbiți sau să dați din cap în semn de acord. În ceea ce privește comportamentele negative, trebuie doar să vă încruntați, să faceți o față serioasă sau să scuturați din cap.

Pasul 4- Metode de predare inovatoare

Optează , cât de des se poate, pentru metode de predare noi împletite cu cele clasice, centrate pe elev cu metode de predare inovatoare si activități interactive la clasă? Ține elevii ocupați cu Teste, brainstorming, dezbateri, sondaje și sarcini distractive, astfel încât să nu aibă timp să încalci regulile clasei. „Imprevizibilitatea” în modul în care este predată lecția îi va face pe elevi mai interesați.

Pasul 5- Adresați-vă părinților pentru un plan eficient de management al clasei

O educație de succes are nevoie de ambele părți: școala și familia. Părinții vor înțelege personalitatea copiilor lor și adesea ei sunt cei care își doresc sau speră că au „ copiii perfecti”. Așa că ideal ar fi să fie contactați, să se discute cu părinții , să fie informați despre situația reală a elevului, direct , clar și fără subiectivism. În plus, profesorii ar trebui, de asemenea, să încurajeze părinții să laude progresul copilului lor acasă, sau să existe consecințe pentru lipsa de efort / comportamente nepotrivite , astfel încât elevii să simtă permanent prezența părinților.

În concluzie, un plan eficient de management al clasei este un plan care include reguli/orientări care îi ajută pe elevi să înțeleagă, să urmeze și să își asume responsabilitatea pentru propriile lor comportamente.

Bibliografie

Cristea, Sorin, Dicționar de termeni pedagogici, E.D.P, București, 1998.

Chină, Remus Managementul Calității în Învățământul Preuniversitar –referințe, modele, tehnici, instrumente, Editura Universitară

Păun, Emil, „Managementul organizațiilor educaționale”, note de curs, Universitatea din București, 2014.

Importanța jocurilor matematice la clasa a II-a

prof. învăț. primar Oana Alexandru

Jocurile matematice reprezintă o metodă modernă și eficientă de învățare pentru elevii din clasa a II-a. Prin intermediul acestora, copiii își dezvoltă gândirea logică, spiritul de observație și capacitatea de a rezolva probleme într-un mod atractiv și interactiv.

1. Învățare prin joc – o metodă eficientă

La vârsta de 7-8 ani, copiii învață cel mai bine prin explorare și activități practice. Jocurile matematice stimulează curiozitatea și dorința de a descoperi soluții, transformând învățarea într-o experiență plăcută. Astfel, concepte abstracte precum adunarea, scăderea, ordonarea numerelor sau recunoașterea tiparelor devin mai ușor de înțeles.

2. Dezvoltarea gândirii logice și a atenției

Prin rezolvarea jocurilor matematice, elevii își exersează gândirea critică și capacitatea de analiză. Jocurile de tip puzzle, labirint sau probleme cu răspunsuri multiple îi ajută să-și dezvolte atenția la detalii și să învețe să găsească soluții eficiente.

3. Creșterea motivației și a încrederii în sine

Succesul în rezolvarea unui joc matematic îi oferă copilului o satisfacție personală și încredere în propriile abilități. Această motivație îl determină să își dorească să învețe mai mult și să își depășească limitele, ceea ce duce la o atitudine pozitivă față de matematică.

4. Exemple de jocuri matematice utile

Printre cele mai eficiente jocuri matematice pentru clasa a II-a se numără:

- **Jocuri de numărare și ordine** – completarea șirurilor numerice sau găsirea numărului lipsă.
- **Labirinturi matematice** – rezolvarea unor operații pentru a descoperi calea corectă.
- **Jocuri cu zaruri și cărți** – exerciții de adunare și scădere realizate într-un mod distractiv.
- **Probleme logice** – provocări care dezvoltă gândirea critică, cum ar fi ghicitorile matematice.

Concluzie

Integrarea jocurilor matematice în procesul educațional la clasa a II-a contribuie la o învățare mai eficientă și plăcută. Elevii își dezvoltă atât competențele matematice, cât și abilități esențiale precum logica, atenția și perseverența. Astfel, învățarea matematicii devine nu doar utilă, ci și captivantă.

Adunăm, scădem și ne distrăm. Matematica la clasa pregătitoare

prof. învăț. primar Bianca Papuc

Matematica este o disciplină importantă în dezvoltarea cognitivă a copiilor, iar primele interacțiuni cu aceasta trebuie să fie cât mai atractive, intuitive, distractive și bineînțelese, adaptate vârstei. La clasa pregătitoare, scopul principal nu este doar transmiterea cunoștințelor, ci și stimularea curiozității, a implicării active în cadrul orelor și a gândirii logice prin metode interactive.

Predarea operațiilor matematice se realizează ținând cont de metodica predării acesteia, presupune structurarea conținutului și adaptarea acestuia, deoarece operațiile matematice au în vedere trei etape: etapa concretă, simbolică și abstractă. Aceste etape reușesc să facă trecerea ușoară de la situații concrete (imagini și mulțimi de obiecte), calculând prin numărare, până la eliminarea suportului intuitiv și rămânând doar cu numerele. Bineînțelese, matematica la clasa pregătitoare se realizează prin joc și se bazează pe explorare, descoperire și problematizare. Copiii pot înțelege mai bine și însuși mult mai rapid, consolidând informațiile transmise și chiar dezvoltând capacitățile și aptitudinile de calcul, dacă aceștia sunt implicați activ în desfășurarea lecțiilor, dacă devin protagoniști ai actului didactic. Suportul intuitiv și jocurile didactice sunt fundamentale, îi ajută pe elevi să vizualizeze și să înțeleagă mai bine, iar fără acestea, matematica nu ar fi la fel de distractivă.

Câteva dintre materialele și jocurile didactice utilizate în cadrul lecțiilor au fost următoarele:

Numărători, degetele și bețișoare. Numărătorile colorate și degetele sunt printre cele mai accesibile resurse pentru introducerea conceptului de numărare și efectuare a operațiilor simple. Bețișoarele sunt utile pentru reprezentarea concretă a numerelor și a operațiilor matematice. De exemplu, la adunare, elevii pot grupa bețișoare pentru a observa cum se formează totalul, iar la scădere, pot îndepărta un număr de bețișoare pentru a identifica rezultatul.

Utilizarea mulțimilor ajută copiii să înțeleagă mai bine relațiile dintre numere și conceptul de „mai mult” și „mai puțin”. Astfel, pentru a înțelege mai bine, am implicat elevii direct în datele problemei, formând cu ajutorul acestora mulțimi și observând ce echipă are mai mulți sau mai puțini copii și cu câte unități. Un alt exemplu este cel în care am utilizat obiecte din penare și am observat cine are mai multe sau mai puține carioci și cu câte mai exact.

Ora de gătit. Pentru acest joc, am fost inspirată de o activitate similară descoperită online, pe care am adaptat-o nevoilor clasei mele. Acesta activitate a bucurat copiii și i-a surprins, rămânând pe tot parcursul lecției încântați. Pentru acest joc, am utilizat o imagine cu un aragaz, un șorț și o tigaie în care am pus jetoane cu ouă pe care au fost notate operații matematice de adunare și scădere. Copiii au primit jetoane în formă de felii de pâine, pe care erau scrise rezultatele operațiilor. Sarcina lor a fost să vină și să servească ”oul prăjit” cu felia de pâine corespunzătoare.

Jocuri pe tabla interactivă. Tehnologia joacă un rol din ce în ce mai important în educație, iar tabla interactivă oferă oportunități multiple pentru învățarea matematicii. Copiii au avut ocazia să rezolve exerciții prin atingere, să asocieze numere cu imagini și să participe la jocuri digitale care dezvoltă gândirea logică și viteza de calcul.

Predarea operațiilor matematice la clasa pregătitoare trebuie să fie o experiență plăcută, bazată pe explorare, joacă și utilizarea materialelor intuitive. Activitățile practice și jocurile propuse le oferă copiilor oportunitatea de a învăța prin experiență directă, facilitând înțelegerea matematicii într-un mod natural și distractiv. Prin astfel de metode, copiii nu doar că învață mai ușor, dar și dezvoltă o atitudine pozitivă față de matematică, pregătindu-se pentru etapele viitoare ale educației lor.

Bibliografie:

Logel D. (2023), *Metodica predării matematicii pentru învățământul primar*;
Piaget J., (1966), *Psihologia copilului*;

Prin predare în contextul educației, înțelegem transmiterea de cunoștințe și formare de tehnici de munca, iar această acțiune complexă a cadrului didactic, a fost delimitată de Behar – Horestein et al. (2006), sub forma unui model al stilurilor de predare care identifică cinci tipuri de interacțiuni între elevi și profesor, care se bazează pe concepții și atitudini față de rolul profesorului și al elevilor (influențând metode de predare, evaluare și promovare a elevilor).

După modelul lui Guasha avem ca model, următoarele stiluri de predare:

Expert:

- Deține un bagaj vast de informații, o înțelegere profundă a conceptelor și capacitatea de a aplica aceste cunoștințe în diverse situații;
- Se asigură că elevii au primit toată informația și că sunt bine pregătiți;
- Se concentrează pe informațiile, cunoștințele și aptitudinile pe care elevul le posedă deja;

Autoritate formală:

- Tind să se concentreze de cele mai multe ori asupra conținutului și asupra informației pe care o transmit elevilor;
- Se consideră responsabil să ghideze parcursul educațional al elevilor și pentru a controla conținutul predat;
- Elevii primesc în general informația de la profesor;

Model personal:

- Au tendința de a organiza activitățile ca fiind centrate pe profesor;
- Își ajută elevii să-și dezvolte deprinderile și cunoștințele însușite, ca un model de rol, prin demonstrarea capacităților și proceselor ce trebuie învățate;
- Sunt interesați în a-și încuraja elevii să participe și își adaptează modul de a prezenta informația, incluzând stiluri diferite de învățare;

Facilitator:

- Tind să se canalizeze asupra activităților;
- Pune accentul pe învățarea centrată pe elev;
- Funcționează în mod excepțional cu elevii care învață independent, participă activ și pot colabora cu alți elevi;

Delegat:

- Au tendința de a plasa mai multă responsabilitate și control asupra individului sau asupra grupurilor de învățare;
- Într-un astfel de stil de predare, este necesar ca elevii să știe să își mențină motivația și concentrarea;
- Copiii vor învăța mai multe teme decât cele de la oră.

Este important de știut că stilul de predare vine în concordanță și cu anumite elemente legate de personalitatea cadrului didactic, iar acest stil poate să fie influențat de anumiți factori interni și externi, reprodus, dar în esență stilul de predare care îl avantajează pe dascăl și care o să fie predominant, este cel care se potrivește cu personalitatea lui.

Bibliografie:

Ion Ovidiu Pânișoara, Marin Manolescu, Pedagogia învățământului primar și preșcolar , Vol. I, editura Polirom

Rolul personalității școlarului în procesul de învățământ

prof. inv.primar Ellery Radu

Personalitatea elevului constituie un impact puternic în procesul de învățământ, influențând atât modul în care acesta asimilează informațiile, cât și felul în care interacționează cu profesorii și colegii. Dezvoltarea personalității școlarului este un proces complex, determinat de factori interni, precum temperamentul și motivația, dar și de factori externi, cum ar fi mediul familial și școlar.

Personalitatea unui școlar poate contribui la modul de a gândi a acestuia, a simți și a acționa în diferite circumstanțe educaționale. Astfel, în context educațional, personalitatea elevului poate influența: stilul de învățare, ca de exemplu, un elev care este introvertit poate prefera activitățile individuale, în timp ce un elev extrovertit va avea rezultate mai bune în activitățile de grup; motivația- elevii cu un nivel ridicat de motivație intrinsecă învață din plăcere, în timp ce cei motivați extrinsec (prin recompense) pot întâmpina dificultăți în menținerea unui interes constant pentru învățare; capacitatea de concentrare- trăsăturile de personalitate, precum perseverența sau impulsivitatea, influențează modul în care un elev își gestionează timpul și atenția în timpul orelor de curs.

Pe de o parte, cadrele didactice trebuie să țină cont de diversitatea personalităților elevilor și să adapteze strategiile de predare. Ca de exemplu: elevul reflexiv, preferă să analizeze informațiile înainte de a răspunde, astfel profesorii trebuie să îi ofere timp suplimentar pentru procesare; elevul activ, învață prin experimentare și activități practice și este important să fie implicat în proiecte și discuții interactive; elevul logic, se bazează pe raționament și structuri clare iar învățarea prin scheme, diagrame și exerciții practice îi este benefică; elevul intuitiv, preferă abordările creative și inovatoare iar profesorii trebuie să încurajeze gândirea critică și explorarea unor soluții alternative.

Pe de altă parte, școala nu este doar un loc de acumulare a cunoștințelor, ci și un mediu care modelează personalitatea elevilor. Cu alte cuvinte, un climat educațional pozitiv încurajează autonomia și responsabilitatea în procesul de învățare, favorizează dezvoltarea inteligenței emoționale, ajutând elevii să își înțeleagă emoțiile și să gestioneze relațiile interpersonale, contribuie la formarea unor trăsături de caracter esențiale, precum încrederea în sine, empatia și perseverența.

În concluzie, personalitatea elevului influențează în mod direct succesul școlar și adaptarea acestuia la mediul educațional. Prin metode de predare flexibile și un climat școlar favorabil, profesorii pot sprijini dezvoltarea armonioasă a fiecărui elev, contribuind la formarea unor adulți echilibrați și responsabili.

Bibliografie:

<https://www.didactic.ro/revista-cadrelor-didactice/rolul-personalitatii-scolarului-in-procesul-de-invatare>

<https://edict.ro/rolul-profesorilor-in-formarea-si-pregatirea-elevilor/>

Dezvoltarea relațiilor interpersonale dintre elevi prin jocurile sociale

prof. înv.primar Georgiana Bălan

Dezvoltarea relațiilor interpersonale dintre elevi prin jocurile sociale reprezintă o temă deosebit de relevantă în procesul educațional modern. Întâlnim adesea situații în care dinamica grupurilor de elevi este afectată de factori precum competiția excesivă, neîncrederea sau stereotipurile sociale. Prin implementarea unor jocuri sociale adecvate, profesorii pot contribui la dezvoltarea empatiei, cooperării și abilităților de rezolvare a conflictelor între elevi. Aceste activități informale stimulează o interacțiune autentică, favorizând o cultură a incluziunii și acceptării reciproce. Un rol esențial în dezvoltarea relațiilor interpersonale prin jocuri sociale este dezvoltarea empatiei. Jocurile care implică roluri sau scenarii fictive permit elevilor să experimenteze diverse perspective, ceea ce contribuie la creșterea capacității de a înțelege emoțiile și nevoile colegilor. Astfel de activități reduc riscul excluderii sociale și facilitează construirea unui mediu educațional sigur și prietenos. De asemenea, elevii pot dezvolta o mai bună conștientizare de sine, care le va permite să-și regleze comportamentul în situații sociale diverse.

Cooperarea reprezintă un alt aspect critic ce poate fi cultivat prin jocurile sociale. Activitățile bazate pe misiuni comune sau sarcini de echipă favorizează stabilirea unor legături de solidaritate între elevi. Prin învățarea strategiei de colaborare, copiii descoperă că succesul colectiv depinde de efortul fiecărui membru al echipei. Această abordare contribuie la diminuarea tendințelor individualiste și la consolidarea unei mentalități de sprijin reciproc, esențiale în viața socială ulterioară. **Jocurile sociale** pot facilita și rezolvarea conflictelor într-un mod constructiv. Prin simularea unor situații conflictuale, elevii învață să gestioneze divergențele prin comunicare deschisă și ascultare activă. Aceste competențe sunt extrem de valoroase nu doar pentru relațiile din sala de clasă, ci și pentru cele din afara școlii. Totodată, elevii devin mai conștienți de importanța respectării regulilor sociale și a compromisului, elemente cheie pentru menținerea armoniei în orice colectiv.

Exemple de jocuri sociale care pot fi utilizate în acest scop includ:

Jocul „Schimbă locurile”: Elevii formează un cerc, iar profesorul pune într-o propoziție o trăsătură comună (de exemplu, „Cine are un animal de companie?”). Cei care se recunosc în trăsătură trebuie să schimbe locurile. Acest joc contribuie la cunoașterea reciprocă și la reducerea stereotipurilor.

Jocul „Prinde complimente”: Elevii stau într-un cerc și aruncă o minge unul către altul, oferindu-i colegului căruia i-au aruncat mingea un compliment sincer. Acest joc dezvoltă empatia și aprecierea reciprocă.

Jocul „Construcția turnului”: Elevii lucrează în echipe pentru a construi un turn din materiale simple (hârtie, bețele de lemn). Scopul este să învețe colaborarea și importanța strategiilor comune.

Jocul „Labirintul uman”: Un elev cu ochii acoperiți trebuie ghidat verbal de echipa sa pentru a traversa un traseu imaginar. Acest joc încurajează ascultarea activă și încrederea reciprocă.

Utilizarea jocurilor sociale ca metodă educațională promovează dezvoltarea unor relații interpersonale armonioase între elevi. Această abordare holistică sprijină nu doar creșterea empatiei și cooperării, ci și formarea unor competențe sociale esențiale pentru viața adultă. Este necesară o selecție atentă a jocurilor utilizate, adaptată nevoilor specifice ale fiecărui grup de elevi. Numai astfel putem asigura un mediu educațional incluziv, bazat pe respect reciproc și prietenie.

Evaluarea prin probe practice

prof. înv.primar Cătălina Crețu

Evaluarea prin probe practice are drept obiectiv verificarea capacității elevilor de a aplica, în diferite situații (școlare sau extrașcolare) a cunoștințele dobândite în școală și într-un anumit interval de timp (o unitate, un capitol, un modul). Acest obiectiv este îndeplinit în măsura în care cunoștințele însușite sunt integrate și valorificate optim la nivel de deprinderi necesare pentru rezolvarea de probleme sau situații problemă. Probele practice sunt în concordanță cu pedagogia modernă și se bazează pe sloganul „a ști să faci”. Evaluarea prin probe practice este posibilă la disciplinele care în mod tradițional s-au centrat pe evaluare practică (educație plastică, educație muzicală, educație fizică), dar și la disciplinele predominant teoretice.

Evaluarea bazată pe probe practice prezintă anumite caracteristici:

- Orientarea asupra procesului de învățare care a dus la produsul învățării, demonstrat practic prin rezolvarea de probleme.
- Probele practice sunt folosite, în învățământul primar, la discipline precum: matematică, cunoașterea mediului, educație fizică.
- Realizează verificarea modului în care elevii efectuează diferite lucrări specifice unor discipline de învățământ (verificarea dimensiunii practice a conținutului instruirii).
- Pentru ca activitatea să-și atingă obiectivul, elevii trebuie să fie anunțați cu privire la anumite aspecte;

1. Tematica lucrărilor practice

2. Etapele ce este necesar să fie parcurse până la obținerea rezultatului/produsului final

3. Modul în care vor fi evaluate/criteriile de măsurare (bareme de corectare, de apreciere, de notare sau criteriile de reușită)

4. Condițiile oferite elevilor pentru ca aceștia să rezolve sarcina: aparate, spații de lucru, dispozitive...)

Probele de evaluare bazate pe lucrări practice se pot gândi din trei perspective:

1. Elevii vor executa produse pornind de la un model.

2. Realizarea de către elevi a unor acțiuni pornind de la un proiect de acțiune.

3. Simularea unor acțiuni în anumite condiții: pe calculator, în săli de simulare etc.

Exemple de probe practice:

- Confectionarea unor produse;
- Executarea unor produse;
- Întocmirea unor desene, schițe, grafice (ex. Realizează schema substantivului sub formă de ciorchine. Completează Diagrama Venn pentru compararea a două părți de vorbire: pronumele și adjectivul);
- Interpretarea unui anumit rol;
- Trecerea unor probe sportive.

Activitățile experimentale sunt specifice disciplinelor cu caracter practic-aplicativ. Analiza produselor activității elevilor se focalizează pe produsul final al unei secvențe educaționale parcurse de elev. Prin produs se înțelege tot ceea ce realizează elevul, la școală și în afara ei – teme pentru acasă, eseuri, compuneri, cât și practice.

Dezavantajele evaluării prin probe practice pot fi: subiectivitatea probei (este dificil să aplici un barem de corectare), timpul îndelungat acordat acestui tip de evaluare, asigurarea unor condiții specifice acestei probe, costurile materialelor necesare.

Bibliografie:

„Teoria și metodologia evaluării”, Marin Manolescu, Ed. Universitară, București, 2010

<https://tribunainvatamantului.ro/recurs-la-pedagogie-metodele-de-evaluare-bazate-pe-probe-practice/>

Managementul clasei de elevi. Cheia succesului în educație

prof. înv.primar Oana Silvia Dobrescu

Managementul clasei reprezintă un aspect esențial al procesului educațional, având un impact direct asupra calității învățării și dezvoltării elevilor. Acesta se referă la totalitatea tehnicilor și strategiilor pe care un profesor le utilizează pentru a menține ordinea, a stimula motivația și a crea un mediu propice învățării. Un management eficient al clasei nu doar că facilitează desfășurarea lecțiilor, dar contribuie și la dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale elevilor, formându-i pentru viitor. Un management eficient al clasei permite crearea unui mediu în care elevii se simt în siguranță, respectați și încurajați să-și exprime ideile. Un astfel de mediu promovează participarea activă și colaborarea, reducând anxietatea și creând o atmosferă în care elevii sunt mai dispuși să învețe. Prin stabilirea unor reguli clare și consistente, elevii învață să-și gestioneze comportamentul și să respecte normele. Aceasta nu doar că facilitează procesul de învățare în clasă, dar și dezvoltă abilități esențiale pentru viața de zi cu zi.

Managementul eficient al clasei ajută la minimizarea comportamentelor perturbatoare care pot distra atenția de la procesul de învățare. Acest lucru permite profesorilor să își concentreze eforturile asupra predării, în loc să gestioneze conflicte sau distrageri. Este esențial ca profesorul să stabilească de la început regulile și așteptările privind comportamentul elevilor. Aceste reguli trebuie să fie clare, rezonabile și comunicate în mod constant. De asemenea, este important ca elevii să înțeleagă consecințele nerespectării regulilor. Un profesor care reușește să dezvolte relații pozitive cu elevii săi va avea un control mai bun asupra clasei. Acesta implică ascultarea activă, empatia și respectul reciproc. Elevii care simt că sunt înțeleși și sprijiniți sunt mai predispuși să colaboreze și să respecte regulile. Atunci când elevii sunt implicați în stabilirea regulilor sau în luarea deciziilor care îi privesc, aceștia se simt valorizați și responsabili. Această implicare poate duce la o mai mare conformitate cu regulile și la o mai bună cooperare în clasă.

Gestionarea eficientă a timpului este esențială pentru a maximiza timpul de învățare. Profesorii ar trebui să fie organizați, să planifice activitățile în detaliu și să asigure o tranziție lină între diferite activități. Feedback-ul este un instrument puternic în managementul clasei. Profesorii ar trebui să ofere feedback pozitiv și constructiv pentru a motiva elevii să continue să se îmbunătățească. Recunoașterea progresului și efortului elevilor poate stimula dorința de a învăța și de a participa activ la lecții.

Deși managementul clasei este crucial, acesta vine și cu provocările sale. Diversitatea elevilor, nevoile lor educaționale și contextul social pot complica aplicarea uniformă a strategiilor. În plus, profesorii pot întâmpina dificultăți în menținerea unui echilibru între fermitate și empatie, mai ales atunci când se confruntă cu comportamente problematice.

Managementul clasei de elevi este un aspect fundamental al succesului educațional. Prin implementarea unor strategii eficiente și dezvoltarea unui mediu de învățare pozitiv, profesorii pot influența semnificativ dezvoltarea academică și personală a elevilor lor. Într-o lume în continuă schimbare, abilitatea de a gestiona cu succes o clasă devine nu doar o competență pedagogică esențială, ci și un element de bază al unui sistem educațional de succes.

Necesitatea implementării unui proces de inovare în educație

prof. înv.primar **Adriana Prodan**

În contextul actual al globalizării și al dezvoltării tehnologice rapide, sistemul educațional se confruntă cu necesitatea de a evolua pentru a răspunde provocărilor societății contemporane. Implementarea unui proces de inovare în educație devine astfel un imperativ pentru a asigura pregătirea adecvată a elevilor și pentru a îmbunătăți calitatea învățământului. Una dintre principalele motive pentru care inovarea în educație este esențială se referă la adaptarea la nevoile unei societăți în continuă schimbare. Progresul tehnologic și dinamica pieței muncii impun dezvoltarea unor competențe noi și diverse. Integrarea tehnologiei în procesele educaționale permite nu doar accesul rapid la informații, dar și dezvoltarea competențelor digitale esențiale pentru viitor. Elevii trebuie să fie pregătiți să navigheze într-un mediu digital complex și să utilizeze tehnologia în mod eficient în activitățile lor profesionale și personale.

Calitatea educației poate fi semnificativ îmbunătățită prin adoptarea unor metodologii de predare inovative. Metodele de învățare activă, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte (PBL), învățarea colaborativă și utilizarea realității augmentate și virtuale, pot spori angajamentul elevilor și le pot îmbunătăți capacitatea de a aplica cunoștințele în contexte reale. Aceste abordări stimulează gândirea critică, creativitatea și abilitatea de a rezolva probleme complexe, competențe esențiale în secolul XXI. Inovația educațională joacă un rol crucial în promovarea echității și incluziunii. Disparitățile educaționale pot fi reduse prin accesul larg la resurse educaționale digitale și prin personalizarea învățării. Tehnologiile educaționale oferă soluții pentru elevii din medii defavorizate, asigurând acces egal la oportunități de învățare de calitate. Platformele online și resursele educaționale deschise (OER) pot democratiza accesul la educație, oferind fiecărui elev posibilitatea de a beneficia de materiale didactice de înaltă calitate, indiferent de contextul socio-economic.

Educația trebuie să evolueze pentru a include competențe transversale esențiale, cum ar fi gândirea critică, rezolvarea problemelor, colaborarea și competențele digitale. Aceste abilități sunt fundamentale pentru adaptarea la un mediu socio-economic complex și în continuă schimbare. Inovarea în educație presupune, de asemenea, promovarea învățării pe tot parcursul vieții, pregătindu-i pe elevi să fie adaptabili și să se angajeze într-un proces continuu de auto-îmbunătățire.

Un aspect esențial al inovării în educație este formarea continuă a cadrelor didactice. Profesorii trebuie să aibă acces la metode pedagogice moderne și la resurse educaționale actualizate pentru a putea răspunde eficient nevoilor elevilor. Dezvoltarea profesională constantă a profesorilor contribuie la îmbunătățirea calității predării și la adaptarea la noile cerințe educaționale. Programele de formare și mentorat pot ajuta profesorii să integreze tehnologiile educaționale în mod eficient și să utilizeze strategii didactice inovative. Implementarea unor sisteme de evaluare formativă și a feedback-ului continuu permite ajustarea procesului de învățare în timp real, asigurând astfel o adaptare rapidă la nevoile individuale ale elevilor și la dinamica clasei. Aceste practici contribuie la îmbunătățirea rezultatelor educaționale prin identificarea timpurie a dificultăților și intervenția promptă pentru a sprijini progresul elevilor.

Adoptarea unor abordări inovative poate transforma sala de clasă într-un mediu de învățare interactiv și relevant pentru elevi. Utilizarea jocurilor educaționale, a simulărilor interactive și a altor metode de învățare activă poate crește motivația și implicarea elevilor, facilitând astfel un proces de învățare mai eficient. Un mediu de învățare stimulant încurajează explorarea, curiozitatea și dorința de a învăța, contribuind la dezvoltarea unor indivizi bine pregătiți și adaptabili.

Implementarea unui proces de inovare în sistemul educațional este esențială pentru adaptarea la contextul socio-economic contemporan, pentru îmbunătățirea calității educației și pentru asigurarea echității și incluziunii pentru toți elevii. Aceste măsuri sunt fundamentale pentru dezvoltarea competențelor necesare în secolul XXI și pentru pregătirea elevilor pentru viitoarele provocări ale societății. Un sistem educațional inovator este un pilon esențial al unei societăți prospere și reziliente.

Porți spre noi universuri

prof. înv.primar Mirela Radu

Într-o societate în continuă schimbare, educația rămâne fundamentul dezvoltării personale și sociale. Printre instrumentele cele mai puternice de formare a gândirii critice și a abilităților de comunicare se numără lectura. Cărțile nu sunt doar resurse de informație, ci și porți care deschid universuri noi, contribuind la dezvoltarea limbajului și a vocabularului elevilor.

Lectura adaptată vârstei

Pentru a avea un impact semnificativ în viața elevilor, lecturile trebuie să fie adaptate vârstei și intereselor acestora. La vârste fragede, poveștile simple, pline de imagini și personaje fascinante pot stimula imaginația și curiozitatea copiilor. Pe măsură ce cresc, tinerii cititori ar trebui să fie expuși la lucrări din diverse genuri literare, care nu doar că îi educă, dar îi și învață să gândească critic. Lectura diversificată ajută la dezvoltarea unei gândiri analitice și a capacității de a forma opinii informate.

Încărcarea și susținerea din partea profesorilor și părinților

Un rol crucial în promovarea lecturii îl au profesorii și părinții. Aceștia trebuie să fie nu doar modele de lectură, ci și susținători activi ai procesului educațional. Prin crearea unui mediu propice lecturii – fie că este vorba de organizarea unor ateliere de lectură, de încurajarea discuțiilor despre cărți sau de implicarea în activități de promovare a lecturii – pot insufla elevilor dragostea pentru cărți. De asemenea, comunicarea deschisă și feedbackul constructiv din partea adulților pot stimula și mai mult motivația elevilor de a citi.

Puterea exemplului

Exemplul personal joacă un rol esențial în formarea obiceiurilor de lectură. Când elevii văd adulți care citesc și discută despre cărți, sunt mai predispuși să dezvolte obiceiuri similare. Participarea la cluburi de lectură, invitația de a discuta despre cărți la mesele de familie sau chiar simplele recomandări de lectură pot avea un impact profund asupra atitudinii elevilor față de lectură.

Obiectivele educației prin lectură

Obiectivele educației, în contextul lecturii, ar trebui să includă nu doar dezvoltarea abilităților de citire, ci și stimularea creativității. Cărțile îi pot învăța pe elevi să își exprime gândurile și emoțiile mai clar, să aprecieze diversitatea de perspective și să dezvolte abilitatea de a crea povești proprii. Sprijinirea creativității va ajuta elevii să devină nu doar consumatori de informație, ci și producători de povestiri, idei și soluții inovatoare.

Promovarea lecturii trebuie să însemne un efort colectiv care implică nu doar școlile, ci și comunitatea în ansamblu. Organizarea unor evenimente culturale, asemenea târgurilor de carte sau lecturilor publice, poate stârni interesul și curiozitatea elevilor. Aceste inițiative nu doar că promovează lectura, dar și contribuie la construirea unui sentiment de apartenență și comunitate, oferind un spațiu în care cititorii pot împărtăși pasiunea pentru literatură.

Lectura joacă un rol fundamental în dezvoltarea copiilor din clasele primare, având un impact semnificativ asupra formării unor obiceiuri sănătoase, abilităților cognitive și dezvoltării sociale și emoționale. Pe parcursul anilor de școală primară, elevii își dezvoltă nu doar competențele lingvistice, ci și un set divers de abilități esențiale care le va ajuta în parcursul academic și în viața de zi cu zi.

Dezvoltarea abilităților lingvistice

Lectura contribuie la îmbunătățirea vocabularului și a abilităților de exprimare orală și scrisă. Prin expunerea la diverse texte, copii învață cuvinte noi, fraze și structuri gramaticale, dezvoltând astfel competențele esențiale pentru comunicare. Această fundație lingvistică este crucială pentru succesul academic ulterior, deoarece o bună înțelegere a limbii le permite elevilor să înțeleagă mai bine lecțiile și să participe activ la discuțiile din clasă.

Dezvoltarea gândirii critice și analitice

Lectura nu se rezumă doar la decodificarea cuvintelor; ea implică și înțelegerea mesajului, analiza textului și formarea unor opinii. Încurajarea elevilor să discute despre motivele personajelor, temele și conflictele din cărți îi ajută să dezvolte gândirea critică. Aceste abilități sunt esențiale nu doar pentru studiul literaturii, ci și pentru abordarea diverselor subiecte din curriculumul școlar.

Stimularea creativității și imaginației

Poveștile și fanteziile citite în clasele primare deschid porțile imaginației copiilor. Aceștia sunt invitați să exploreze lumi noi și să se identifice cu personaje diverse, ceea ce le stimulează creativitatea. Activitățile de lectură pot include scrierea propriilor povești, încurajându-i pe elevi să își folosească imaginația și să își exprime gândurile într-un mod original.

Dezvoltarea empatiei și a abilităților sociale

Lectura de ficțiune permite copiilor să se pună în locul altora, să înțeleagă emoțiile și motivațiile personajelor, ceea ce le dezvoltă empatia. Această capacitate de a înțelege perspectivele diferite este esențială în relațiile interumane și în dezvoltarea abilităților sociale. În plus, discuțiile despre povești pot încuraja cooperarea și comunicarea între elevi.

Crearea unei rutine pozitive de învățare

Promovarea lecturii în clasele primare ajută la stabilirea unei rutine educaționale sănătoase. Când cititul devine o activitate plăcută și așteptată, copiii se dezvoltă în mod natural ca cititori și învățacei. Această rutină îi poate motiva să continue să citească pe parcursul vieții, cultivându-le astfel o dragoste pentru învățare și descoperire.

Îmbunătățirea concentrării și a atenției

Cititul necesită concentrare și atenție. Elevii care își dezvoltă obiceiul de a citi devin mai capabili să își mențină atenția pe o perioadă mai lungă, abilități care se vor dovedi utile în cadrul activităților de învățare din anii următori.

Lectura reprezintă un pilon esențial în educația elevilor, având un impact semnificativ asupra dezvoltării acestora. Rolul cărții depășește simpla informare, stimulând creativitatea, dezvoltarea limbajului și a vocabularului. Prin apropierea și implicarea comunității, prin sprijinul profesorilor și părinților, educația literară poate deveni o experiență plină de satisfacții, care va încuraja tinerii să devină nu doar cititori pasionați, ci și gânditori critici și creativi în viitor.

ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL

Participarea la un spectacol cultural, fie că este vorba despre un concert simfonic, un spectacol de operă, balet, musical sau teatru, acest tip de eveniment reprezintă o experiență culturală valoroasă. Într-o lume tot mai grăbită și zgomotoasă, aceste momente de artă pură ne oferă prilejul de a ne detașa de cotidian și de a pătrunde într-un univers al frumuseții și al reflecției. Pentru ca aceste momente să fie plăcute pentru toți cei prezenți, este esențial să respectăm anumite reguli de bun simț. Aceste norme nu sunt impuse doar din tradiție, ci din respect față de artiști și ceilalți spectatori, fiind menite să asigure un cadru civilizată și respectuos, o apreciere adecvată a actului artistic.

1. Vestimentația adecvată

Participarea la un spectacol găzduit într-o instituție culturală – dintre care amintim Ateneul Român, Opera Națională București, Teatrul Național București – presupune o anumită decență și eleganță în vestimentație. Nu este necesar să adoptăm o ținută extravagantă, dar trebuie să avem în vedere că aceste spații culturale impun o anumită sobrietate. Ținuta spectatorului ar trebui să fie una casual sau elegantă. Se recomandă evitarea hainelor extravagante, stridente, a hainelor sport, a blugilor rupți sau a încălțărilor nepotrivite (cum ar fi șlapii sau adidașii), întrucât denotă respect față de artiști, de ceilalți spectatori și chiar față de instituție.

2. Punctualitatea

Un aspect esențial al bunei conduite la un spectacol este respectarea orei de începere. Sosirea târzie nu doar că deranjează publicul deja așezat, dar poate perturba și concentrarea artiștilor. De regulă, accesul în sală este permis doar între acte, iar întârziatii sunt nevoiți să aștepte pauza pentru a intra. De aceea, este recomandat să ajungem cu cel puțin 15-20 de minute înainte de începutul spectacolului, pentru a avea timp să găsim locurile fără grabă și fără a deranja pe nimeni.

3. Discreția

O sală de spectacol nu este locul potrivit pentru conversații, sunete de telefon sau alte zgomote deranjante. Pe durata spectacolului, telefoanele trebuie oprite sau puse pe modul silențios înainte de începerea reprezentației, iar orice discuție ar trebui evitată. Orice sunet neprevăzut poate distra atenția spectatorilor și, mai ales, a artiștilor care își susțin cu pasiune reprezentația.

4. Așezarea pe locul indicat

Biletul achiziționat indică locul pe care trebuie să-l ocupăm. Nu este corect să ne așezăm în altă parte doar pentru că avem o vizibilitate mai bună sau un loc mai comod. Dacă avem nelămuriri, putem cere ajutorul personalului din sală, care ne poate îndruma către locul corect.

5. Fără mâncare și băuturi în sală

Sala de spectacol nu este un cinematograful. Mâncarea și băuturile nu sunt permise, deoarece ambalajele foșnesc, iar mirosurile pot fi deranjante pentru ceilalți spectatori. În schimb, dacă există o pauză, aceasta poate fi folosită pentru a merge la bufetul sălii de spectacol.

6. Aprecierea artiștilor

Aplauzele sunt modul nostru de a le mulțumi artiștilor pentru prestația lor. Totuși, este important să știm când și cum să aplaudăm. În concertele de muzică clasică, de exemplu, nu se aplaudă între părțile unei lucrări mai ample, ci doar la final. La operă, aplauzele pot interveni la finalul unei arii deosebit de reușită sau la finalul actului. Într-o piesă de teatru, aplauzele se oferă la finalul actelor sau la sfârșitul spectacolului. Cel mai bine este să urmărim dirijorul și publicul experimentat pentru a ne da seama când este momentul potrivit pentru aplauze.

7. Plecarea din sală – un gest de curtoazie

Ieșirea din sală înainte de terminarea spectacolului este considerată o lipsă de respect față de artiști. Dacă trebuie să plecăm mai devreme dintr-un motiv întemeiat, este indicat să alegem un moment potrivit, cum ar fi o pauză sau finalul unui act. De asemenea, este de dorit să nu ne grăbim să ieșim imediat după ultima notă sau replică, ci să acordăm timp artiștilor pentru a primi aplauzele cuvenite.

Atitudinea noastră influențează nu doar experiența personală, ci și pe cea a celor din jur. Prin respect și bun simț, contribuim la păstrarea unei atmosfere civilizate și la aprecierea adevărată a artei.

The Effectiveness of Learning Vocabulary Through Games

prof. Ioana Stafidov

In learning a foreign language, vocabulary plays an important role. It is one element that links the four skills of speaking, listening, reading and writing all together. In order to communicate well in a foreign language, students should acquire an adequate number of words and should know how to use them accurately.

Literature review

Learners of English have to deal with unfamiliar vocabulary during their language acquisition. In order to learn and retain new words, learners should participate in different task-based activities in their classroom whether it is a guessing task, a describing exercise or conversation making. Such activities also include vocabulary games which especially focus on helping learners develop and use words in different contexts by making the lessons enjoyable. Therefore, it is necessary to explore whether students learn vocabulary effectively through games and how they learn it.

Traditionally, vocabulary has not been a particular subject for students to learn, but has been taught within lessons of speaking, listening, reading and writing. During the lesson, students use their own vocabulary and are introduced to new words provided by the teacher and classmates which they apply to classroom activities.

Using educational games for teaching vocabulary has been very popular for several decades. Therefore, different studies revealed that games are beneficial in vocabulary learning because they enhance students' ability to memorize words, encourage student's interaction, improve their communicative skills and enhance students' motivation. Games also can help the teachers to create contexts in which the language is useful and meaningful. Game-based learning activities and techniques in the classroom can be educational games that attract more attention and can be applied in the classroom in order to learn and teach new vocabulary more effectively.

Games are one of the most effective preferable methods of learning.

Examples of vocabulary games:

Crossword: It is a kind of words puzzle. Each player forms words down and cross to fill the Puzzle.

Scrabble: in this game, each player takes a number of separate letters and places them on a board to make a word.

Taboo: In this game, one player has to get the others to guess a certain word using verbal explanation or gestures. A set time period is defined for the person to explain.

Crazy eraser: The teacher rubs the board erasing some words, and students have to reconstruct what was written earlier .

Hot Potatoes: The class is divided into group A and B with both teams sitting on the opposite sides of the classroom. Two chairs are placed in the middle of the class so that whoever sits on the chair will face her/his team and the board must be behind them. Then, their teacher writes a word on the board, but the student on the chair will not see it. Each team will have one minute after signaling the beginning of the game. Other students give description so that their seated teammate can guess the written word on the board. They should not say the exact written word on the board.

Memory box: is another game that could be used to teach vocabularies for young learners. Students have to sit in pairs or form small groups. Each group is given three minutes to write down as many words as they can remember from their previous lesson (e.g. animals) and put them in a box. The group that recalls most words will win the game .

'Last One Standing': The teacher gives a topic to the children (e.g. fruit). They have to stand up in a circle and the teacher counts to three and gives out the topic. After that, the first student in the circle has to give a word related to the topic and so on. The student who cannot say a new word or repeat the words of the last student has to take a seat. The last student standing will declare who is the winner .

'Bingo.': In this game, the teacher writes 10 words on the board and every student chooses five words and writes them down. After that, the teacher chooses one word randomly without saying it and gives the students its meaning or synonym. If a student guesses the right word, he or she should shout BINGO! and wins the round .

Competition in class: good or bad?

prof. Alina Damian

Many teachers and parents have strong views on competition in schools. Some think that it's bad, that it robs students' self-esteem and increases their level of anxiety about their education. Then there are those who believe that it is not only beneficial to students, but vital to their overall education. However, if you look closely and think it through, you will probably find that competition in schools has both positive and negative aspects.

There's nothing like a little healthy competition in the classroom. It motivates students and drives them to put forth their best effort. It sparks interest, passion and ignites a fire within. Healthy competition requires teamwork and positive participation. Participants are encouraged to improve themselves and learn a new technique. Winning is just an added bonus. It keeps students aligned with the purpose and process while practicing good sportsmanship.

There are many benefits of healthy competition. Healthy competition:

- builds classroom community by strengthening relationships
- helps develop problem-solving skills
- bring out skills, talents, gifts, and creativity that may not have seen within traditional classroom projects
- builds confidence
- is just downright fun, Fun, FUN!!

Unhealthy Competition focuses on winning and being the best. The pressure to win is more important than having fun or learning a new skill. During a field day unhealthy competition led to arguments, name-calling, bullying and sad children. While there may be healthy intent, there can sometimes be unhealthy outcomes.

In the end, it is important to remember that competition is not all good, nor is it all bad. When the correct balance is struck, competition is a healthy part of life that helps us to succeed. But, the correct balance must be struck. It is not necessary, nor appropriate for students to feel like they must be the best at everything, and try to make sure that our students learn this essential lesson.

Source: <https://www.thelearninglab.com.sg/blog/tll-shares/healthy-competition-in-educational-development>

Funcțiile limbajului

prof. Alina Dan

Oamenii comunică pentru a-și împărtăși, a pune în comun ceva: informații și experiențe, sentimente sau judecăți de valoare, decizii sau pur și simplu pentru a instaura și menține relații de bunăvoință unii cu alții. Comunicând, le spunem celorlalți cine suntem, ce gândim, ce simțim, ce știm sau ce vrem să aflăm etc.

În teoria informației, comunicarea este definită ca proces de transmitere a unui mesaj de la o sursă la o destinație, folosindu-se un anumit cod și un anumit canal. „Pentru ca transferul de informație să devină un proces de comunicare, emitentul trebuie să aibă intenția de a provoca receptorului un efect oarecare.” (J.J. van Cuilenburg, O. Scholten, G. W. Noomen, Știința comunicării, București, Ed. Humanitas, 1998)

Harold D. Laswell formula, în 1948, câteva întrebări care surprind aspectele esențiale ale oricărui act de comunicare: Cine? Ce spune? Prin ce canal? Cui? Cu ce efect?

Comunicarea este o formă de cunoaștere, dar și o formă de interacțiune socială (comunicarea interpersonală) sau o formă a dialogului interior, cu sine (comunicarea intrapersonală - „Cu sine însuși, omul poate sta de vorbă și fără cuvinte, ceea ce nu înseamnă că verbalizarea gândurilor nu e un fenomen foarte frecvent”, Mihai Dinu, 2000).

Cel mai cunoscut model al comunicării a fost elaborat, în 1963, de lingvistul de origine rusă **Roman Jakobson**. Schema comunicării lui Jakobson cuprinde șase factori / parametri care intervin în procesul comunicării verbale, pe care le-a numit funcții ale comunicării.

Fiecare funcție se dezvoltă în legătură cu unul dintre factorii/ parametrii actului de comunicare. Într-un mesaj, se manifestă de obicei mai multe funcții ale limbajului, simultan, dar unele sunt dominante în anumite secvențe.

„Structura unui mesaj depinde, în primul rând, de funcția predominantă” (Jakobson, Linguistique et poétique).

Funcția expresivă sau emotivă (centrată pe emițător) — prin care se exprimă subiectivitatea locutorului: stările, sentimentele, valorile sale; mijloace specializate de realizare a acestei funcții sunt interjecțiile (Ah! Vai!), verbele de stare (mă bucur, sufăr) sau cele cu sens evaluativ (mi se pare, cred).

Funcția de apel sau conativă (centrată pe receptor) — prin care se exprimă o încercare de a-l influența, de a-l incita la acțiune pe interlocutor printr-un ordin, o rugămintă etc.; mijloace specializate: imperativul (Vino! Spune!). Funcția expresivă și cea conativă sunt interdependente: exprimarea unui sentiment sau a unei senzații poate avea sensul unei cereri indirecte (Mi-e sete!), iar un îndemn sau o rugămintă presupun de obicei o dorință a vorbitorului (Ajută-mă!).

Funcția referențială (centrată pe context) — prin care se transmit informații despre lumea reală sau imaginară.

Funcția fatică (centrată pe canal) — prin care se controlează „canalul” și menținerea contactului dintre interlocutori, prin verificări și confirmări (Alo! Mai ești pe fir? Hei! Mă ascuți?)

Funcția metalingvistică (centrată pe cod) — prin care se controlează „codul”, cuvintele folosite, discutându-le înțelesul sau forma pentru a favoriza înțelegerea lor corectă.

Funcția poetică (centrată pe mesaj) — prin care se pune în valoare mesajul ca atare, forma în care este structurat / organizat acesta. Prin funcția poetică, un mesaj nu mai este un simplu instrument (un vehicul pentru informație), ci un text interesant în sine, plăcut, frumos, obsedant, amuzant, ușor de fixat în memorie. Pregnanța mesajului e produsă de simetrii, repetiții, rime, ritm, sensuri figurate etc. Funcția poetică a limbajului se manifestă nu doar în poezie, ci și în vorbirea curentă, în expresii și locuțiuni populare, în sloganuri publicitare, în proverbe etc.

Importanța încălzirii organismului înaintea practicării activităților sportive

prof. Maria Bianca Becze

Încălzirea este un element esențial al oricărei activități sportive, indiferent de nivelul de pregătire fizică. O rutină corectă de încălzire ajută la prevenirea accidentărilor, îmbunătățește performanța și pregătește atât corpul, cât și mintea pentru efort. Dacă lecția de educație fizică și sport include două verigi obligatorii în ceea ce privește pregătirea organismului pentru efort și influențarea selectivă a aparatului locomotor, de această parte esențială trebuie să ținem cont indiferent de forma de organizare a activității sportive pe care urmează să o practicăm.

De ce este importantă încălzirea?

Crește temperatura musculară și dezvoltă flexibilitatea – Mușchii încălziți devin mai elastici, reducând riscul de întinderi sau rupturi musculare.

Îmbunătățește circulația sângelui – Fluxul sanguin crește, asigurând o oxigenare mai bună a mușchilor și reducând oboseala prematură.

Protejează articulațiile – Lichidul sinovial din articulații se activează, asigurând o mișcare mai lină și prevenind uzura prematură.

Îmbunătățește coordonarea și reflexele – Încălzirea activează sistemul nervos, îmbunătățind controlul mișcărilor și reacțiile rapide.

Reduce riscul accidentărilor – O trecere bruscă de la repaus la efort intens poate duce la leziuni musculare sau articulare.

Cum să faci o încălzire corectă?

Încălzirea ar trebui să dureze între 10-15 minute și să includă exerciții variate:

1. Exerciții cardio ușoare (5 minute)

Scop: Creșterea ritmului cardiac și a fluxului sanguin.

Exemple de exerciții: Variante de mers și alergare de pe loc și din deplasare, sărituri cu coarda, mers pe bicicletă eliptică, mers sau alergare ușoară pe banda.

2. Exerciții de mobilitate articulară (3-5 minute)

Scop: Pregătirea articulațiilor pentru mișcări ample.

Exemple de exerciții: Rotații ale gâtului, umerilor, șoldurilor și gleznelor, aplecări, îndoiri, răsuciri, extensii ale gâtului, trunchiului, rotații ale brațelor

3. Întinderi dinamice (3-5 minute)

Scop: Creșterea flexibilității și a amplitudinii mișcărilor.

Exemple de exerciții: Fandări cu arcuire, balansări ale picioarelor înainte și lateral, extensii ale trunchiului, brațelor .

Greșeli:

- Săritul peste încălzire – crește riscul accidentărilor!
- Întinderi statice înainte de efort – acestea sunt mai eficiente după antrenament.
- Încălzirea insuficientă – trebuie adaptată tipului de sport practicat.

În concluzie, încălzirea este esențială pentru a preveni accidentările și pentru a avea un antrenament eficient. Alocă cel puțin 10 minute acestei etape și vei observa îmbunătățiri în performanța și siguranța ta sportivă!

Metode interactive de predare utilizate în orele de limba și literatura română

prof. Elena Ioan

Predarea interactivă în orele de **limba și literatura română** este esențială pentru a stimula interesul elevilor și pentru a le dezvolta competențele lingvistice, creative și critice. Iată câteva **metode interactive** eficiente:

1. Învățarea prin joc:

Jocuri de rol – Elevii interpretează personaje dintr-un text literar sau improvizează dialoguri inspirate de o temă dată.

Ghici cine? – Se descriu personaje dintr-o operă, iar ceilalți trebuie să ghicească despre cine e vorba.

Escape Room Literar – Crearea unor provocări și indicii bazate pe un text studiat pentru a rezolva o „misiune” didactică.

2. Dezbateri și discuții:

Dezbateri argumentative – Elevii își exprimă punctele de vedere pe teme literare sau gramaticale (ex. "Este Ion un personaj negativ sau pozitiv?").

Lectura predictivă – Se oprește lectura unui text la un moment cheie și se cere elevilor să anticipeze ce urmează.

Pălăriile gânditoare (Edward de Bono) – Elevii analizează un text din perspective diferite (emoțională, critică, pozitivă etc.).

3. Utilizarea tehnologiei:

Quizz-uri interactive (Kahoot, Mentimeter, Quizizz) – Evaluare rapidă și distractivă a cunoștințelor.

Realizarea de podcasturi/recenzii video – Elevii prezintă cărți citite sau creează conținut literar.

Crearea de benzi desenate digitale – Povestirea unui text literar într-un format creativ.

4. Scriere creativă și colaborativă:

Povestea în lanț – Fiecare elev adaugă o propoziție sau un paragraf la o poveste începută de profesor.

Scrisori către personaje – Elevii redactează scrisori ca și cum ar fi unul dintre personajele dintr-un roman.

Transformarea finalului – Rescrierea sfârșitului unui text literar.

5. Învățarea bazată pe proiecte:

Realizarea unui ziar literar – Crearea unui jurnal care conține interviuri cu scriitori, recenzii de carte, articole despre curente literare.

Adaptarea unui text într-o piesă de teatru scurtă – Elevii scriu și joacă o scenetă inspirată de o operă literară.

Mape literare (Lapbook-uri) – Realizarea unor colaje și prezentări despre un autor sau o operă.

Toate aceste metode fac orele de română mai dinamice și atractive, ajutând elevii să învețe activ și să-și dezvolte gândirea critică și creativitatea.

BIBLIOGRAFIE:

Nicolae Mariana, Strategii pentru succes în predare-învățare, AFIR Publishing House, 2003.

Oprea, Crenguța Lăcrămioara, Strategii didactice interactive, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2007.

Sarivan Ligia (coord), Predarea interactivă centrată pe elev, București, 2009.

Rolul lecturii in activitatea elevului

prof. Vali Rebenciuc

Lectura este într-adevăr o activitate mult mai complexă decât simpla dobândire de informații; ea este un proces activ ce stimulează gândirea critică, creativitatea și abilitatea de a înțelege lumea din perspective diverse. În plus, contribuie la dezvoltarea empatiei, permițându-le elevilor să exploreze experiențe și realități diferite, ceea ce le extinde orizonturile. Un cadru educațional bine structurat este esențial pentru a maximiza beneficiile lecturii. Fiecare elev are ritmul și stilul său de învățare, iar învățătura adaptivă, care ține cont de nevoile și interesele acestora, poate face lectura mult mai atractivă și mai eficientă.

Când vorbim de educație, este clar că fiecare copil vine cu un set diferit de aptitudini, influențate de biologie, mediu și educație, iar acești factori trebuie luați în considerare în procesul de învățare.

Procesul începe cu decodarea simbolurilor alfabetice (literele) și se extinde treptat spre înțelegerea sensului cuvintelor, propozițiilor și, în final, a textului în ansamblu. Limbajul oral, care vine înaintea celui scris, joacă un rol crucial în acest proces, deoarece familiarizarea cu structurile și vocabularele vorbite ajută la formarea unei baze solide pentru citirea și înțelegerea textelor scrise.

Achiziția lecturii implică nu doar capacitatea de a recunoaște literele și cuvintele, ci și învățarea normelor de transcriere, care sunt esențiale pentru formarea abilității de a citi fluent. În acest sens, învățarea scrisului poate fi văzută ca o culminare a unui proces mai amplu, în care elevii trebuie să stăpânească atât mecanismele lingvistice fundamentale, cât și înțelegerea semnificațiilor.

De asemenea, activitățile de lectură trebuie să fie mai mult decât simple exerciții mecanice; ele trebuie să includă discuții, interpretări și provocări care să încurajeze elevii să gândească profund și să se implice activ în înțelegerea textului.

Este important ca elevii să fie ghidați nu doar în dobândirea competențelor lingvistice, ci și în înțelegerea textelor la un nivel mai profund, care le va stimula nu doar vocabularul, ci și imaginația și abilitățile de raționament.

Importanța cititului și a lecturii în procesul educational este crucială, evidențiind diferitele forme și tipuri de lectură, precum și rolul esențial pe care acesta îl joacă în dezvoltarea gândirii, vocabularului și imaginației elevilor.

În acest sens, lectura ca parte componentă a procesului educațional trebuie să fie un act continuu și integrat, iar dezvoltarea competențelor lingvistice (vocabular, gramatică, fonetică) trebuie să fie un obiectiv constant, nu doar un scop de moment.

Relațiile școlii cu comunitatea și efectele lor

prof. Laura Elena Sîrbu

Există factori externi care influențează climatul organizațional, iar liderul de școală trebuie să intervină pentru a monitoriza gradul de influență. Comunitatea este un spațiu fizic delimitat, un spațiu mai închis sau mai extins. Amplasarea școlii în contextul geografic are influențe puternice. În școlile amplasate în zone rurale, cu potențial economic scăzut, cu elevi proveniți din familii disfuncționale, monoparentale ori cu părinți care muncesc în străinătate, elevi care sunt într-un risc de abandon școlar, liderul își va stabili strategii pentru a combate și a preveni, spre exemplu, absenteismul și/sau abandonul școlar. Dotările precare ale școlii, lipsa fondurilor primărilor pentru asigurarea bugetului, toate afectează puternic și negativ. Posibilele soluții pentru conducătorul școlii este de a găsi resurse financiare, fonduri extra pentru a veni în sprijinul elevilor, prin scrierea de proiecte și aplicarea lor, în vederea obținerii de fonduri financiare, identificarea unor sponsori care să asigure un program de masă caldă pentru elevi, voluntari din rândul cadrelor didactice care să se implice în programul *Școala după școală*, organizarea de programe remediale și cluburi gratuite pentru elevi pe parcursul vacanței de vară etc.

Concurența altor școli aflate în proximitate poate fi factor declanșator al unor procese de regândire a strategiei de promovare a imaginii școlii, de revizuire a planului de marketing. Migrarea cadrelor didactice și a elevilor la aceste școli duce la o perturbare a climatului organizațional. Intervenția liderului, în astfel de crize ale instituției școlare, trebuie să fie imediată. Relațiile școlii cu celelalte instituții sunt și ele importante. Spre exemplu, derularea unor activități educaționale în parteneriat cu acestea vor întări legăturile și se vor alinia pentru un scop comun, și anume dezvoltarea elevului și pregătirea lui pentru viață. Liderul are rolul de a crea rețele între școală și membrii comunității, care să aibă în centru elevul. Astfel de rețele atrag după sine mai multe beneficii, care duc la rezolvarea unor probleme cu care școala se confruntă. De exemplu, se poate găsi un ONG care să asigure transportul elevilor și biletul de intrare într-un muzeu sau pot fi identificați sponsori pentru a premia competiții/evenimente din școală. Efectul scontat va fi unul pozitiv în rândurile tuturor membrilor comunității școlare. Liderul transformațional va găsi acele beneficii în privința creării unei politici educaționale prin care sunt consolidate relațiile cu comunitatea. Oferta curriculară va fi mult mai bogată iar membrii comunității se vor implica în rolul pe care-l au în formarea elevilor ca viitori cetățeni ai societății. Este imperios necesar ca liderul din unitatea de învățământ să cunoască fenomenul influenței, să identifice factorii, să înțeleagă acest proces.

Consultarea membrilor echipei și construirea strategiilor de acțiune împreună cu aceștia sunt esențiale pentru un climat pozitiv. Pentru a avea un grad de reușită ridicat, stakeholderii trebuie aduși în lumea școlii și atrași să lucreze împreună cu aceasta, prin câțiva pași premergători, precum: formarea unei echipe din reprezentanți ai profesorilor și stakeholderilor care să coordoneze întregul proces, colectarea informațiilor necesare printr-o cercetare la nivelul școlii prin care se vor identifica zonele de acțiune și problematicile existente în școală, stabilirea unui plan de acțiune (activități, indicatori de evaluare, sistem de monitorizare), implementarea planului, monitorizarea și evaluarea.

Stakeholderii reprezintă acele părți care au interes comun în activitatea unei organizații. Ei pot fi externi, precum reprezentanți ai diferitelor asociații, ONG-uri etc. Liderul își va manifesta puterea prin mobilizarea personalului, elevilor, familiilor elevilor, a întregii comunități în vederea unei viziuni comune, a unui scop bine definit care să promoveze progresul elevilor, climatul socio-emoțional sănătos și responsabilitățile civice.

O altă abordare pe care liderul o poate avea în gestionarea influenței comunității asupra școlii ar fi aceea în care ar realiza, ca un prim pas, o analiză prin care va afla care sunt reprezentanții comunității ce impactează climatul. Va urmări tipul de influență, gradul, efectele și modalitatea prin care se realizează acest proces. Îi va ordona în funcție de acest nivel al influenței și va căuta să creeze, alături de echipă, strategii de acțiune. Dacă este o influență pozitivă se vor extinde activitățile și în alte zone de interes pentru școală. De exemplu, dacă un ONG poate facilita derularea unor activități extracurriculare pentru elevi cu ajutorul unor voluntari, poate ar exista posibilitatea să se implice și într-o altă inițiativă, precum derularea unei lecții despre acțiunea de voluntariat și rolul ei în viața tinerilor. Desigur că exemplele pot fi multe și variate.

Ceea ce este important e ca liderul să nu uite că stakeholderii sunt precum rețelele, cu canale interconectate. Un stakeholder este în legătură cu alții și poate facilita punți de conectare dintre aceștia și școală. Iată un motiv principal pentru care directorul trebuie să trateze cu grijă astfel de relații.

Printr-un climat pozitiv, inițierea unor parteneriate, stabilirea apartenenței la o comunitate, se va contribui la creșterea faimei școlii. Directorul nu trebuie să omită că el este cel care dă tonul, prin stilul de leadership pe care-l practică. "Responsabilitatea generală a liderilor este să genereze și să susțină cultura, comunicând valorile și convingerile atât la nivelul organizației, cât și în cadrul comunității"¹ (Bush, 2015, p.203).

Cum poate un lider să facă acest lucru? Prin transparență, comunicare activă și asertivă, motivând, implicând toți membrii comunității și construind împreună cu aceștia. Pentru intervenții cu efect benefic în școală, liderul va conștientiza forța lucrului colaborativ.

